

Ikt.sz.: IUB-40/57-3/2016.

IUB-24/2016. sz. ülés
(IUB-77/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2016. december 1-jén, csütörtökön, 11 óra 04 perckor
az Országház Nagy Imre-tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Bárándy Gergely ügyrendi javaslata</i>	7
<i>Határozathozatal az ügyrendi indítványról</i>	9
<i>Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter éves meghallgatása</i>	9
<i>Rogán Antal tájékoztatója</i>	9
<i>Kérdések</i>	14
<i>Rogán Antal válasza</i>	22
<i>Hozzászólások</i>	26
<i>Rogán Antal reflexiói</i>	33
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>Az ülés berekesztése</i>	35

Napirendi javaslat

1. Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

2. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Apáti István (Jobbik)
Kész Zoltán (független)

Helyettesítési megbízást adott

Vigh László (Fidesz) dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)
Varga József (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Budai Gyula (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak**Hozzászóló**

Rogán Antal, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter

Megjelent

Dr. Tuzson Bence államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)
Dömötör Csaba államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)
Szilágyi György (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Lukács László György (Jobbik) országgyűlési képviselő
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, a munkatársakat és mindenkit, aki a munkánkat figyelemmel kíséri.

Szeretném jegyzőkönyvbe mondani, hogy Budai alelnök urat én helyettesítem, Vas Imre alelnök úr helyettesíti Demeter Zoltánt, Répássy Róbert képviselő úr helyettesíti Varga Józsefet és Vitányi alelnök úr helyettesíti Vigh László képviselő urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Egyetlen egy napirendi pontunk van, mégpedig Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter 2015. évi - szeretném pontosítani - tevékenységéről szóló beszámoló. Ezek a meghallgatások évenként vannak. Ez egy csonka év a miniszter úr tekintetében. Nekem ez az egy napirendi javaslatom van. Bárándy képviselő úr ügyrendben jelentkezik. Megadom a szót. Bár egy pillanat! El kellene fogadnunk a napirendet és utána lehet ügyrendi javaslatot tenni. *(Dr. Bárándy Gergely: Úgy is jó!)* Van-e a napirenddel kapcsolatban észrevétel? *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Állandó vitát képez a bizottság előtt, hogy az előző évről szól a meghallgatás, vagy éves meghallgatás, tehát évente a miniszterek eljönnek a bizottsághoz és elmondják a véleményüket. Ez az egyéb közjogi tisztséget betöltő szereplőknél is kérdés szokott lenni. Előre menve azt mindig jó meggátolni, hogy ha mondjuk már '16. január 2-ára vonatkozik egy kérdés, nehogy a szómegvonással éljen az elnök úr. Ezt jó lenne sok szempontból tisztázni, akár a jövőre vonatkozóan is, főleg úgy, hogy decemberről beszélünk. Tehát tulajdonképpen, ha csak a '15-ös évről lehetne beszélni, akkor gyakorlatilag egy év késésben van a bizottság. Nem tudom, hogy erre van-e valami taxatív leírás, de ha van, akkor azon változtatni kell. Köszönöm.

ELNÖK: A házszabály mondja ki, hogy a bizottság évente meghallgatja azt a minisztert, akinek a kinevezése előtt ilyen jogkört gyakorolt. Szeretném emlékeztetni a bizottságot, hogy a Kúria elnöke is a 2015. évi tevékenységéről adott beszámolót, a Bírósági Hivatal elnöke is, a legfőbb ügyész is és általában mindenki az előző évről. Az ombudsmantól kezdve mindenkinél így volt. Ez egy speciális helyzet, hogy Rogán miniszter úr tekintetében ez két és fél hónapot jelent. A következő évben lesz a teljes évi meghallgatás. *(Több képviselő jelentkezik.)* Megadom a szót Staudt Gábornak. *(Dr. Staudt Gábor: Először Bárándy volt!)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Együtt kívántam a másik indítvánnyal jelezni, de akkor bontsuk szét.

Hasonló az álláspontom, mint Staudt képviselő úrnak. A házszabály 41. §-a azt mondja, hogy a minisztert a miniszter feladatköre szerinti hatáskörrel rendelkező bizottság évente meghallgatja. Nagy különbség van a miniszterek meghallgatása és az egyes tisztségviselők meghallgatása között, amiről elnök úr beszélt, hiszen az OBH elnöke, a legfőbb ügyész, a Kúria elnöke stb. éves beszámolót készít és ott az éves beszámolót vitatjuk meg. A miniszter úr nem készít értelemszerűen éves beszámolót, így nem tudjuk tárgyévhez kötni a meghallgatást. Ráadásul a házszabály sem úgy rendelkezik, hogy tárgyévhez kötött. Sőt a meghívóban sem az szerepel, hogy a 2015-

ős tevékenységéről hallgatjuk meg, hanem egyszerűen a Kabinetirodát vezető miniszter éves meghallgatására kerül sor. Ez az én értelmezésemben azt jelenti, hogy évente hallgatjuk meg a minisztert, de a miniszter tevékenységének bármely része képezheti egyébként vita tárgyát, nemcsak az elmúlt év, hanem az azt megelőző része is, nyilván ez miniszter úrnál nem annyira aktuális történet, de egyébként igen. A mai napig tartó tevékenység képezheti a meghallgatás tárgyát.

Én így értelmezem a házszabályt. Persze, ennek a bizottságnak joga van a házszabály értelmezésére. Úgyhogy én is Staudt képviselő úrhoz csatlakoznék és javaslom, hogy a teljes miniszteri tevékenységet lehessen a mai ülésen vizsgálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szeretném emlékeztetni a bizottságot, hogy amikor Trócsányi László igazságügyi miniszter urat hallgatta meg a bizottság, ezt az ügyrendi vitát lefolytattuk. De kész vagyok most is ezen az ügyrendi vitán szavazni. Most még bármelyik frakcióból... *(Dr. Staudt Gábor jelentkezik.)* Frakciónként egyszer lehet az ügyrendi vitához hozzászólni. *(Dr. Staudt Gábor: Most szólok hozzá először! Én tettem fel a kérdést és a frakcióból hozzászólok én!)* Jó, meg vagyok győzve, ez egy jó szerep.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, ha már Igazságügyi bizottságban vagyunk.

Tehát azt szeretném leszögezni, hogy az „évente meghallgatja” kifejezés valóban arra vonatkozik, hogy a meghallgatást évente meg kell tenni és tulajdonképpen az bármely időszak eseményére, akár a tegnapi is vonatkozhat. Ez ebben az esetben nagyon fontos, mert a miniszter úr személye körüli események felgyorsultak idén. Tehát ha ezekben a témákban nem lehet az ellenzék részéről kérdéseket feltenni, véleményt nyilvánítani most, amikor a sajtó is jelen van, azt úgy fogjuk értékelni, hogy ez házszabálysértő módon az ellenzék jogainak korlátozását jelenti. Ezt semmilyen módon nem fogjuk túrni még akkor sem, ha korábban esetleg egy téves jogértelmezés alapján ez így zajlott. Azt kell mondanom, hogy kiüresedne a bizottság joga a meghallgatásokra, ha így tennénk. Köszönöm.

ELNÖK: Vas Imre alelnök úr! *(Dr. Vas Imre: Nem, elnök úr! Répássy úr!)* Akkor Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, ha úgy tetszik, ehhez az ügyrendi témához egy ehhez kapcsolódó ügyrendi javaslatom van. Az a javaslatom, hogy az elnök úr kérdezze meg a miniszter urat, válaszol-e olyan kérdésekre, amelyek a 2015-ös évet meghaladó időtartamra vonatkoznak. *(Dr. Staudt Gábor: Miért kérdezné meg?)*

ELNÖK: Ne vegyék rossz néven, és ez nem tiszteletlenség a miniszter úr felé, de az Igazságügyi bizottság tevékenysége nem kívánságműsor. Tehát az Igazságügyi bizottságnak kell eldöntenie, hogy mit akar csinálni. Eddig az volt a gyakorlat, hogy tárgyévhez kötöttük. Szavazunk róla és a bizottság eldönti, majd a bizottsági döntésnek megfelelően fogjuk megejteni a meghallgatást. *(Dr. Staudt Gábor: A házszabály szerint kell!)* Egy pillanat! Kész Zoltán is jelentkezett. Az a problémám, hogy a házszabály azt mondja, az ügyrendi javaslathoz minden frakcióból egy ember hozzászólhat. Kész Zoltán úr nem frakciótag, de a bizottság hozzájárulhat ahhoz, hogy a képviselő úr szót kapjon. Kérdezem, ki támogatja, hogy Kész Zoltán hozzászóljon. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a többség. Tessék, megadom a szót.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen. Ilyen egyetértést még nem láttam eddig az Igazságügyi bizottságban.

Csatlakozni szerettem volna Bárándy és Staudt képviselőtársaimhoz. Úgy gondolom, hogy amennyiben önök a házszabályra hivatkoznak, azt ugyanúgy a meghívóban is egyértelműsíteni kellett volna. A tegnapi meghívó például kifejezetten a 2015-ös éves meghallgatásról szólt, a mai meghívó azonban éves meghallgatást mond. Amint Bárándy képviselőtársam is mondta, a házszabály sem azt fogalmazza meg, hogy az előző évről szóló meghallgatás, hanem éves meghallgatásról van szó. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, én ezt úgy pontosítom, hogy éves meghallgatás 2015-ről. Most a bizottságnak először... *(Rogán Antal jelentkezik.)* Elnézést kérek, miniszter úr *(Rogán Antal közbeszólása.)*, ezt az ügyrendi vitát le kell zárnom! Először a bizottság dönt arról, hogy naptári évben vagy a megválasztástól napjainkig terjed... *(Apáti István: A miniszter úr szólni kíván!)* Nem akartam szót adni a miniszter úrnak, elvileg nem lehetne. *(Apáti István: Csúnya lenne! - Dr. Staudt Gábor: Mi megszavazzuk! Demokraták vagyunk elnök úr! - Apáti István: Megszavazzuk!)*

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Elnök úr, köszönöm szépen a szólás lehetőségét. Hadd mondjam azt, hogy abszolút tiszteletben tartom a házszabály-értelmezést, mert ez a bizottság és a bizottság elnöke jogosult rá, hiszen az Igazságügyi és ügyrendi bizottságban foglalunk éppen helyet. Én bizottsági elnökként kevesebb ügyrendi vitához voltam szokva. Azt gondolom, hogy minden, a munkámmal kapcsolatos kérdésre, ami eddig eltelt, nagyon szívesen válaszolok. Tehát ha ez okozza a vitát a bizottság tagjai között, akkor az egy értelmetlen vita ebből a szempontból. Kérem az elnök urat, hogy ehhez járuljon hozzá, és akkor legalább a következő esztendőre vonatkozóan tisztázzuk azt, hogy ha 2017-ben találkozunk, akkor a 2016 decemberétől 2017 decemberéig terjedő tevékenységről fogunk beszélgetni. *(Apáti István: A szabadító levelet megírta a miniszter úr!)*

ELNÖK: Egy pillanat! Nem erről szól a történet. Ez csak az egyik része. Arról szól a történet, miniszter úr, hogy elhangzott Staudt Gábor részéről, hogy korlátlan időbeli... *(Dr. Staudt Gábor: Nem! Ez így jó!)*

Az ügyrendi javaslatot teszem fel szavazásra. Ezt mégiscsak a bizottságnak kell eldöntenie. Én változatlanul azt mondom, hogy az Igazságügyi bizottság által kialakított gyakorlatnak megfelelően a 2015. évi tevékenységről szóló meghallgatásra kerüljön sor. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.- Közbeszólás: Hat!)* Ki van ellene? *(Szavazás.)* Öt. Ki tartózkodott? *(Dr. Répássy Róbert felnyújtja egyik kezét.)* Két szavazata van a képviselő úrnak. *(Dr. Répássy Róbert: Ez egy szavazat!)* Egy tartózkodás. Akkor nem született döntés.

Most arról kell dönteni, hogy a miniszter urat az októberi kinevezésétől a mai napig terjedő időre vonatkozóan hallgatjuk meg. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás. - Apáti István: Átálltak!)* Tizenegy igen szavazat. Én ellene szavazok.

Eljutottunk odáig, hogy az időpont megvan. Kérdezem, hogy a napirendet elfogadja-e a bizottság így, ahogy előterjesztettem ezzel a módosítással. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Három tartózkodás.

Dr. Bárándy Gergely ügyrendi javaslata

Most megadom a lehetőséget ügyrendi javaslatra Bárándy képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A tartózkodásunk oka is ez volt, hiszen egyébként elfogadtuk volna a napirendet. A Törvényalkotási bizottság ülésén már tettem egy ügyrendi indítványt. Ott ez elbukott. Szeretném megtenni, ha úgy tetszik, ennek az ellenkezőjét az Igazságügyi bizottság ülésén.

Amikor az Igazságügyi bizottság tagjainak a fele egyúttal a Törvényalkotási bizottság tagja is, köztük két alelnöke, akkor kifejezetten nehezményezem, hogy ez a két bizottság egyszerre ülészik. Azért mondom ezt, mert egyébként a Törvényalkotási bizottság most folyó ülésén számos olyan napirendi pont van, amely keretében az Igazságügyi bizottság háttéranyagát tárgyalja meg és minden tag, azt gondolom, aki itt is tag és ott is, szeretne részt venni azon az ülésen, meg ezen is. A Törvényalkotási bizottság ülésén azt kezdeményeztem, hogy az Igazságügyi bizottság ülésének időtartamára függessze fel az ülést. Ott ezt nem tették meg. Most miniszter úrtól elnézést kérve, azt kezdeményezem, hogy az Igazságügyi bizottság függessze fel ezt az ülést, amíg a Törvényalkotási bizottság be nem fejezi a munkáját, hogy a képviselők mind a két bizottsági ülésen részt tudjanak venni és így a munkájukat ellátni. Ezt rendkívül szerencsétlen gyakorlatnak tartom. Hozzáteve azt is, megint nem miniszter úr személyére célozva természetesen, de mondom, hogy a kormány tagjainak kell egy bizottsági meghallgatáskor alkalmazkodni a bizottság időbeosztásához és nem fordítva.

Éppen ezért azt javasolnám tehát, hogy ne tartson párhuzamos ülést a két bizottság, függesszük fel addig a tevékenységünket, amíg át tudunk menni és a dolgunkat ellátni a másik bizottságban. Köszönöm.

ELNÖK: Átadom az ülésvezetést Vitányi alelnök úrnak, mert szeretnék hozzászólni.

(Az ülés vezetését dr. Vitányi István, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Átveszem az elnöklést. Megadom a szót Rubovszky elnök úrnak.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke: Azt, hogy ez gyakorlat, visszautasítom, mert amióta ezt a bizottságot én vezetem, nem fordult elő, hogy a Törvényalkotási bizottsággal egy időben ez a bizottság összeült volna. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem mondtam ilyet, bocsánat!)* Azt mondta a képviselő úr, hogy ezt a gyakorlatot nem szeretné.

A másik, amit szeretnék mondani: tökéletesen tisztában vagyok azzal, hogy az Országgyűlés ellenőrzi a kormányt, de azért arra nem kényszeríthetem a minisztereket, hogy osztódjanak. Ezt az időpontot igazság szerint nem Rogán miniszter úr által jelölt időpontként kaptuk, hanem ő csak elvállalta, az időpontot Balog miniszter úr jelölte meg úgy, hogy ez az egyetlen időpont. Erre fel a mai napon Balog miniszter úr az Egyesült Allamokban van és felhívott engem telefonon, hogy egy más időpontban menjünk. Elfogadom, hogy az ellenőrzés a parlament kezében van, de némi udvariasság és megértés csak jár a kormánynak. Én, mint kereszténydemokrata a frakció nevében ellenzem ennek az ügyrendi indítványnak a támogatását.

ELNÖK: Megadom a szót Vas Imre alelnök úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Már a Törvényalkotási bizottságban is tisztáztuk, hogy nincs olyan házszabályi rendelkezés, amely tiltaná, hogy több bizottság ülésezzen egyszerre, és akkor ezt a képviselő úr is elfogadta. Az a képviselő, aki egyszerre két-három bizottságban van, időnként jár így, hogy a bizottságok elnökei több bizottságot hívnak össze, én is jártam már úgy, hogy a Honvédelmi és rendészeti, valamint az Igazságügyi bizottság ülése ütközött. Nyilván akkor a képviselő helyettesítéséről gondoskodni kell. Azt javaslom, hogy ezt az indítványt ne fogadjuk el.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést Rubovszky képviselő úrnak.

(Az ülés vezetését dr. Rubovszky György, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úr kért szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel most informáltak arról, hogy ez így történt, nem véletlenül emeltem ki, hogy nem miniszter úr személyének szól, hanem egyszerűen elvi kérdésnek tekintem, hogy a kormány alkalmazkodik a miniszteri meghallgatásokhoz, a bizottsági időbeosztáshoz. Hozzáteve azt, hogy értelemszerűen és természetesen az udvariasság azt kívánja meg, hogy nem kiküldünk egy meghívót, hanem az elnök egyeztet a miniszterrel erről az időpontról. Ez mindig is így volt és helyesnek tartom, még egyszer mondom, az udvariasság miatt, hogy így van. De az viszont biztos, hogy a Törvényalkotási bizottság mindig ezen a napon tartja az ülését. Tehát nekem semmi kifogásom egy szombati ülésnap ellen sem, csak azt tartom nagyon rossznak, hogy ez a kettő egybeesik. Itt nem arról van szó, hogy egy képviselő érintett, hanem érintett elnök úr, Répássy képviselő úr is, Vas Imre képviselő úr is, Staudt Gábor és jómagam is a másik bizottságban tagként és alelnökként. Köszönöm szépen. Ezért tartom fenn az indítványt.

Határozathozatal az ügyrendi indítványról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e valaki a frakciók nevében az ügyrendi javaslatához hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Az az ügyrendi indítvány, hogy a bizottság függesse fel az ülését. Kérdezem, hogy ezt az indítványt ki támogatja. *(Szavazás.)* Öt igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Nyolc. Megállapítom, hogy az ügyrendi indítványt a bizottság elutasította és sorra kerül a meghallgatás.

Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter éves meghallgatása

Arra szeretnék kitérni, hogy a 2012. évi XXXVI. vagyis az országgyűlési törvény 41. §-a szerint a bizottság a hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében és terjedelmében hallgatja meg a miniszter urat a miniszteri tevékenységről. Tekintettel arra, hogy előterjesztés nem történt, megadom a szót. Parancsoljon, miniszter úr!

Rogán Antal tájékoztatója

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha máskor ilyen probléma van, jelezzék és szívesen átalakítom a saját időrendemet. Azt azonban csak úgy megjegyzem Bárándy képviselő úrnak, hogy még frakcióvezetőként vettem részt a jelenlegi parlament alakuló ülésének előkészítésében és ott a Fidesz eredeti javaslata kisebb létszámú

bizottságokra vonatkozott és arra, hogy a Törvényalkotási bizottság tagjai más bizottságban ne vegyenek részt. Ezt az ellenzéki pártok utasították el és kértek nagyobb létszámú bizottságokat. Úgyhogy ennek a következményeit láthatja a párhuzamos ülésében. Mi erre már akkor felhívtuk a figyelmet, amikor az alakuló ülésnél megtettük a bizottság összetételére vonatkozó javaslatunkat. Ezt csak felidézniem mellékesen.

Ami pedig a miniszteri meghallgatást illeti, tisztelt elnök úr, tisztelt bizottsági tagok, hadd kezdjem azzal, hogy azt gondolom, leginkább az én tárcámmal soha és semmilyen mértékben nem fognak egyetérteni az ellenzéki képviselők, ezért mindig is egy sajátos helyzetben fogok itt ülni. Ennek nagyon egyszerű oka van, azt gondolom. Mégpedig az, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodának egyetlen feladata van: hogy győzelemre vezesse ismét Orbán Viktort. Azaz a Miniszterelnöki Kabinetiroda legfontosabb feladata, hogy 2018 után is Orbán Viktornak hívják Magyarország miniszterelnökét. Ez az, amit önök nem szeretnék. Ezért nyilvánvalóan azzal soha nem fognak egyetérteni, amit mi leteszünk javaslatként az asztalra, vagy amit éppen csinálunk. Ez teljesen természetes és ezt akkor is tudtam, amikor ezt a feladatot elvállaltam és ez nyilvánvalóan így marad a következő másfél esztendőben is.

Hogyan lehet ezt elérni? A felém irányuló kérés a miniszterelnök úr részéről, amikor a Miniszterelnöki Kabinetiroda felállt, arról szólt, hogy egy politikai stratégiai tervezés során a Kabinetiroda keresse meg azokat az egyetértési pontokat, amelyek az emberekkel egyetértési pontok. Ahol a kormány az emberek többségével, a többség véleményével egyező irányba tud döntéseket hozni és ki tudja alakítani azt a helyzetet, ami, azt gondolom, az ország számára is előrelépés és egyébként természetesen a kormány számára is előrelépés. Ilyen egyetértési pontokat kerestünk az elmúlt egy esztendőben akkor is, amikor stratégiai javaslatokat tettünk le, képviseltünk vagy éppen vittünk keresztül a kormányzaton, illetve a parlamentben. Ehhez kapcsolódik egy struktúra, amiről akkor még nem állt módomban beszélni, amikor az első miniszteri meghallgatásra sor került, hiszen akkor még csak terveztük a Miniszterelnöki Kabinetiroda felállítását.

A Miniszterelnöki Kabinetiroda három alapvető egységből áll össze. Tuzson Bence, mint a kormányzati kommunikációért felelős államtitkár vezeti azt az államtitkárságot, amely ténylegesen a kormányzati kommunikációval foglalkozik. Bence oroszánrészt végzi el annak a munkának. Én talán ebben veszek részt a legkevésbé. Dömötör Csaba parlamenti államtitkárként is vezeti azt a stratégiai részleget, amelynek az a feladata, hogy egyébként a kormány számára megfogalmazza, megkeresse ezeket az egyetértési pontokat, kidolgozza ezeket és ezeket a többi tárca segítségével bizonyos értelemben kész politikai vagy akár parlamenti értelemben felhasználható törvényhozási terméké tegye és letegye a kormány asztalára. Végül a kabinetirodának van egy harmadik részlege, a Nagy János államtitkár úr által vezetett miniszterelnöki programiroda, amelynek meg kifejezetten az a feladata, hogy a miniszterelnök napi munkáját szervezze és bonyolítsa. Én leginkább az utóbbi két egység irányításában, illetve az ottani munkák tervezésében veszek részt talán a legnagyobb mértékben, ez köti le az időmnek, energiámnak körülbelül 90 százalékát.

Visszatérve ezekre a bizonyos egyetértési pontokra, azt kell mondanom, hogy talán az első ezek között az otthonteremtés volt az, amit rögtön megfogalmaztunk az után, hogy tavaly november elején megkezdte érdemi működését a Miniszterelnöki Kabinetiroda. A kormány számára javaslatot tettünk le, aztán több pontban kidolgoztuk és a tárcák segítségével végleges formába öntöttük. Az első ilyen egyetértési pont az otthonteremtés kérdése volt. Talán emlékeznek rá, hogy utoljára 2002-ben volt az akkori polgári kormánynak egy olyan, mindenki által nagy

elismerésnek örvendő otthonteremtési programja, amely akkor a támogatott lakáshiteleken alapult. Ez az otthonteremtési program köszönhetően annak, hogy a választásokat követően egy más összetételű, szociálliberális kabinet került az ország élére, gyakorlatilag két év alatt elhalt, szinte minden elemét kiveztették, megszüntették és nem lépett a helyére új. Gazdasági okok, gazdasági nehézségek, költségvetési problémák vezettek oda, hogy ez a kormány prioritásai között nem szerepelhetett a 2010 és 2015 közötti időszakban. 2015-re azonban úgy ítéltük meg, miután akkor már lassan harmadik éve zajlott egy állandó gazdasági növekedés, hogy a költségvetés állapota és egyébként a gazdasági növekedés számai indokolttá és lehetővé is tették, hogy egy ilyen otthonteremtési programot kidolgozzunk. Ennek az otthonteremtési programnak, amit a Kabinetiroda dolgozott ki, a három alapvető pontja a lakásépítés áfájának csökkentése volt, egy új otthonteremtési kedvezményrendszernek a behozatala az új lakások építése esetén, ez volt a CSOK jelentős kibővítése és ehhez kapcsolódott még több más intézmény bevezetése is, mint például a NOK-törvény elfogadtatása a parlamenttel. Remélem, hogy jövőre majd azok az intézmények is útnak tudnak indulni.

Hadd mondjam el önöknek, hogy ezt egy sikeres munkának tartom, ha visszanezünk erre az elmúlt egy esztendőre, ezeket tavaly decemberben fogadta el a parlament. Tavaly decemberben hoztuk meg a döntéseket, januártól indult az új otthonteremtési támogatási rendszer és ma odáig jutottunk el, hogy 22 ezer támogatási kérelmet fogadtak be eddig az új CSOK alapján a pénzintézetek, 18 ezer CSOK-szerződés került megkötésre közel 49 milliárd forint értékben, és a három vagy több gyermeket nevelő családok pedig több mint 25 milliárd forint értékben vettek igénybe otthonteremtési támogatást, ami egyébként a teljes szerződéses összegnek több mint a fele. Tehát sikerült elérni azt, hogy ez a legfontosabb célcsoport, a három, illetve több gyerekes családok az otthonteremtési támogatásnál valóban érdemi támogatáshoz tudtak hozzájutni.

Az 5 millió forintig igényelhető adó-visszatérítési támogatásra pedig több mint 4000 kérelem került benyújtásra több mint 17 milliárd forint értékben. Ezek azok az önerős lakásépítések, ahol nem kész lakást vásárolnak, hanem saját maguk, valamely család végzi el a ház kivitelezését, akár egy kivitelező bevonásával, de saját erős építkezési program. Azt is sikernek tekintem, hogy 2015 első három negyedévéhez képest 2016 első három negyedévében Magyarországon 14 százalékkal több új lakás épült, mint egyébként a korábbi időszakban. Azt gondolom, hogy ezt majd érdemes lesz bővíteni is.

Van a Miniszterelnöki Kabinetirodának olyan javaslata, amely a jövő évben kerül a kormány asztalára és részben a jövő év eleji kormányüléseken születhet róla döntés, miután áttekintettük a támogatások éves működését, illetve a jövő évi adótörvények során tudunk dönteni róla, amikor a parlament ezeket tárgyalja 2017 tavaszán. E két javaslat közül az egyik az, hogy a CSOK-ot, tehát a családi otthonteremtési kedvezményt teljes egészében önrészként is figyelembe lehessen venni a családoknál. Ma ez nem így van. Ez gyakorlatilag előzetes folyósítást és önrészként történő figyelembevételt jelent. Azt gondolom, ha ezt megvalósítjuk a következő évben, akkor ez egy jelentős előrelépés lesz.

Ugyancsak ilyennek tartom azt, hogy össze szeretnénk kapcsolni - és ezt javasoltuk a miniszterelnök úrnak - a lakásvásárlás ügyét az szja-kedvezményekkel. Tehát a lakásvásárlás önrészt vissza lehessen igényelni az szja-ból értelemszerűen egy átlaglakás értékének erejéig. Ez azt jelenthetné, hogy tíz év alatt, mondjuk, egy átlaglakás értékének a 25 százalékáig terjedő önrész adókedvezményként történő levonása akár évi félmillió forint adókedvezmény lehetne a magyar családoknak. Meggyőződésem szerint ez akár egyenes ági rokonok esetében, a szülő és a gyerek

viszonylatában is értelmezhető lenne, így segíthetnék például a szülők a gyermekek lakásvásárlását vagy éppen lakásépítését. Szerintem ez egy nagyon fontos előrelépés lehetne. Ezeket fogja a Miniszterelnöki Kabinetiroda 2017 elején letenni javaslatként a kormány asztalára. Bízom benne, hogy ez majd a parlamenti és a kormánydöntésekben is tükröződni fog.

A másik ilyen fontos egyetértési pont, amiről az elmúlt időszakban, azt gondolom, nagyon sok vita is volt és sokat is beszélünk róla, nem más volt, mint a bevándorlás kérdésében az ország szuverenitásának megvédése. Sokan sokszor úgy értelmezték, hogy Magyarország kormánya mindenki ellen van, aki nem magyar. Előre szeretném leszögezni, hogy azt gondolom, ez indokolatlan lenne, már csak azért is, mert Magyarországon mindig sok olyan ember volt, aki munkát vállalt nem magyar polgárként, vagy éppen befektetőként segítette a magyar gazdaságot. Mi az ellen vagyunk, hogy az ország szuverenitását úgy korlátozzák, hogy úgy kelljen befogadnunk embereket, hogy azokról nem Magyarország dönt, nem a magyar Országgyűlés, nem a magyar kormány, nem a magyar emberek felhatalmazása alapján, hanem egy külső kényszer alapján. Ezért elleneztük mindvégig az Európai Unió elhibázott bevándorláspolitikáját és azon belül is annak az egyik legfontosabb elemét, az egyre többen erőltetett kötelező betelepítési kvótát. Ez ellen van a magyar kormány és ez ellen indítottuk el egyébként a népszavazást, amely, azt gondolom, szintén egy nagyon erős egyetértést teremtett a kormány álláspontja és az emberek között. Ugyanis lehet vitatkozni azon, hogy hányan mentek el a népszavazásra vagy hányan nem, mindenesetre ezen a népszavazáson sem volt a részvétel sokkal alacsonyabb, mint bármelyik másik korábbi népszavazáson. De egy valamit hozzátehetünk: soha ennyi ember még egy irányba akaratot nem érvényesített Magyarországon. Ezért én ezt egy sikernek tartom, és azt gondolom, fontos szerepe van abban, hogy ha a következő hónapokban következetesen képviseljük az álláspontunkat az európai szinten, akkor talán meg tudjuk akadályozni a kötelező betelepítési kvóta érvényesülését.

Hozzátenném azt, hogy meggyőződésem szerint, ha a nemzetközi szinten is egyetértési pontokról beszélünk, talán ez lesz az a pont, amelyben soha nem fogunk egyetérteni az Európai Unióval. Ha már a nemzetközi szinterről beszélünk, ez lehet az az egyetértési pont, amely az új amerikai kormányzat és a magyar kormány álláspontja közötti egyetértést megteremtheti. Ennek már most megvannak az első jelei, hiszen úgy látjuk, hogy az új amerikai kormány, a beiktatás előtt álló amerikai kormányzat és a magyar kormány álláspontja e téren szinte minden kérdésben megegyezik. Bízunk benne, hogy ez az egyetértés alapot teremthet arra is, hogy talán egyszer ez az álláspont Brüsszelben is érvényesüljön, ne csak Washingtonban. Mert ha már Washingtonban megváltoztak az idők, akkor talán előbb-utóbb a megváltozó idők szele más európai fővárosokon keresztül el fogja érni Brüsszelt is. Az biztos, hogy a magyar kormány kezdettől fogva ezt az álláspontot képviselte és ugyan egyelőre reformellenzéknek számítunk Brüsszelben e téren, mert a magyar kormány az álláspontjával Brüsszelben ellenzékben van, de a helyzet az, hogy e mellé az álláspont mellé a világban egyre többen zárkóznak fel. Most egészen konkrétan az egész Amerikai Egyesült Államok is, bár nem az Európai Unió tagjaként. De reméljük, hogy ez előbb-utóbb meg fog változni és Brüsszelben is a reform ellenzéki álláspontunk érvényesül, és nem kell többé harcolni a betelepítési kvóta ellen, mert talán a betelepítési kvóta esik el majd magában.

Itt szeretném leszögezni azt, hogy szerencsétlen dolognak tartom, hogy a kormány álláspontjával szemben nem sikerült keresztülvinnünk az alkotmánymódosítást. Azt viszont egy komoly sikernek tartom, amilyen döntést tegnap az Alkotmánybíróság meghozott. Az a véleményem, hogy az Alkotmánybíróság

tegnapi döntése a magyar ellenzék egyértelmű veresége. Ugyanis jelenleg az itt is ülő ellenzéki képviselők egyike sem járult hozzá ahhoz, hogy érdemben módosítani lehessen az Alaptörvényt és így lehessen fellépni a kötelező betelepítési kvóta ellen, viszont az Alkotmánybíróság tegnap gyakorlatilag azt mondta, hogy az ország szuverenitása nem korlátozható olyan esetekben, amikor mi azokról nem mondtunk le. Azt gondolom, hogy ezzel az Alkotmánybíróság a kormány álláspontját erősíti, és úgy tűnik, a jelenleg érvényes Alaptörvény alapján is Magyarország sikerrel harcolhat a kötelező betelepítési kvóta ellen.

Hadd mondjam azt, hogy az egyetértési pontok keresésében tettünk le egy olyan javaslatot a kormány asztalára, és azt gondolom, hogy ez egy újabb előrelépés, amely azt mondta, hogy ha a 2016. évben sikerült elérnünk egy meglehetősen jó államháztartási helyzetet, akkor keressük meg azt a pontot, amely az ország gazdaságának, Magyarországnak is előrelépés lehet, és mi ezt a bérek ügyében jelöltük meg első helyen. A kormány azért kezdeményezte egyébként és azért kezdeményezi most a parlamentben a munkáltatókat terhelő adók jelentős csökkentését, tehát a bért terhelő munkáltatói adók csökkentését, a társasági adó csökkentését, a kisvállalkozói adókedvezmények duplájára történő bővítését, mert azt gondoljuk, hogy ezzel tudjuk segíteni a bérek emelkedését. A bérek és a nyugdíjak emelését, a nyugdíjasok helyzetének, a bérből és munkából élők helyzetének javítását tartjuk a következő esztendőben is az egyik legfontosabb feladatunknak. Ezt úgy lehet megtenni, ha egyébként a magyar gazdaság versenyképességét abban a formában javítjuk, hogy a bérek emelkedése ne vezessen a versenyképesség romlásához. Ezért döntöttünk az adók csökkentése mellett, és ezért várjuk el cserébe - és erre kötöttünk megállapodást -, hogy a munkavállalói szféra akaratával egyezően a munkáltatói oldal emelje a béreket 2017-ben. Arra számítunk, hogy 2017 és 2018-ban a legnagyobb mértékű béremelkedés következik be Magyarországon, amire akár az elmúlt 10-15 évben példa lehetett. Erre minden lehetőség és minden alap megvan és bízunk benne, hogy ezt sikerül is elérni majd a következő évben nemcsak azzal, hogy egyébként a kormány meghozza ezeket az intézkedéseket és segíti a gazdasági növekedést, hanem azzal is, hogy erről beszélünk. Mindenki legyen tisztában vele, a politikai közbeszédben is segítsük e téren a szakszervezetek álláspontját és segítsük érvényesíteni a minél magasabb bérek politikáját. Bízom benne, hogy ezt sikerül elérni majd a következő esztendőben.

Tudom jól, hogy itt most nagyon sok olyan kérdést fogok kapni, ami arra vonatkozik, hogy vajon miért tesszük azt, hogy a kormány egy aktív reklámtevékenységben is részt vesz. Két dolgot hadd mondjak önöknek. Az egyik dolog az, hogy meggyőződésem szerint az emberekkel kommunikálni, őket tájékoztatni mindig kell. Ezt mindegyik kormány csinálta, legfeljebb nem vették észre. Tehát azt kell mondanom önöknek, hogy 2006 és 2010 között, ezt már többször elmondtuk, az akkori kormányok akkori értéken 80 milliárd forintot költöttek el különféle kormányzati reklámtevékenységekre. Ez mai értéken 100 milliárd forintnak felel meg. Csak én nem tudok visszaidézni egyetlen egy kampányt sem, amit csináltak. Egyetlen egy üzenetet sem, amit elmondtak. Ez talán nem véletlen. Ott ugyanis semmi más célja nem volt ennek a költésnek csak a pénzköltés. Mi viszont célokat tűztünk ki magunk elé, amiket el akarunk mondani az embereknek, és amikről azt gondoljuk, hogy egyébként azok mögött valós kormányzati intézkedések is állnak. Tudom, hogy az ellenzék ezeknek soha nem fog örülni, de ami miatt nem örül, azt hadd mondjam el önöknek, mert azt gondolom, valójában erről van a vitapontunk. Biztos vagyok benne, hogy az ellenzéki pártok oldalán is vannak politikai stratégiák, ők is mérnek, ők is nézik, hogy az egyes kormányzati üzenetek mögött milyen

egyértékes pontok vannak az emberekkel. Mi is nézzük természetesen és azt gondolom, hogy az elmúlt években elvégzett munkának vannak eredményei is.

Például hadd mondjak el önöknek néhány olyan intézkedést, ahol az emberek véleménye szerint a kormány komoly előrehaladást ért el. Ezek mind ott voltak az elmúlt egy esztendőben lefolytatott kormányzati kampányokban is. Például a rászoruló gyerekek ingyenes étkeztetésében, amiről egy éve itt még nagyon hevesen vitatkoztunk. A kormány lépéseket tett, ezeket el is mondtuk az embereknek és ma az emberek 84 százaléka gondolja azt, hogy a rászoruló gyermekek ingyenes étkeztetésében a kormány eredményt ért el. A pedagógusok bérhelyzetének javításánál az emberek 84 százaléka gondolja azt, hogy a kormány eredményt ért el. A rászoruló gyerekek ingyenes tankönyvellátásánál 82 százalék gondolja ugyanezt. Az otthoneremtés támogatásánál 82 százalék gondolja ugyanezt, a családok támogatásánál 81 százalék, a magyar gazdaság helyzetének javításánál 75 százalék, a munkahelyteremtésnél 74 százalék, vagy éppen az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentésénél 75 százalék. Azt gondolom, ez azt is mutatja, hogy ezen állampolgárok szerint ezek helyes intézkedések voltak. Másrészt azt is mutatja, hogy ezekről megfelelően és megfelelő időben tájékoztattuk az embereket megfelelő tájékoztató kampányok révén. Tudom, hogy ez az ellenzék számára soha sem lesz egy elfogadott dolog, de azt gondolom, a kormány napi munkájához ez a jövőben is hozzá fog tartozni, ahogy az elmúlt egy évben is hozzá tartozott.

Ennyit akarok előrebocsátani arról, amit az elmúlt egy évből én a legfontosabbnak gondoltam, aztán majd kérdeznek önök. Gondolom, nem véletlen, hogy az elnök úr engem most egy olyan táblával szemben ültetett le, ami a feje fölött található, és amin, ha jól látom, az a felirat szerepel, hogy „Kegyelmet nem kérek!”. De ilyen nem is állt szándékomban. Úgyhogy innentől kezdve képviselőtársaimé a szó. Parancsoljanak!

Kérdések

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Először is szeretném egy hibámat korrigálni. Köszöntöm Tuzson Bence államtitkár urat és Dömötör Csaba államtitkár urat. Elnézést kérek, ezt az elején kellett volna megtennem.

Tisztelt Bizottság! A gyakorlatunknak megfelelően először kérdésekre kerül sor. A kérdésekre válaszolna a miniszter úr és a válaszokat követően lehet véleményt mondani a miniszteri tevékenységről, amivel kapcsolatban szintén zárszót fogok biztosítani a miniszter úrnak. Kérdezem a bizottságot, ki kíván kérdést feltenni. *(Jelzésre.)* Apáti István képviselő úrnak adok szót.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Az első néhány mondata olyan volt, amit a büntetőjog úgy hív, hogy teljes körű, vagy nem is teljes körű, hanem feltáró jellegű beismerő vallomás. Nem egy elszólás volt, hanem nyilván készült erre a beszámolóra, így jól meggondolta minden mondatát. Arról beszélt, hogy az elsődleges feladat Orbán Viktor és a Fidesz következő választási győzelmének megalapozása, Orbán Viktor miniszterelnöki tisztségének hosszú távú biztosítása. Egyébként becsülöm ezt a fajta őszinteséget, nagyra becsülöm, hiszen valóban erről szól a történet. Az önök teljes működése arról szól, hogy a kedves vezető még négy évig hatalomban maradjon.

Következnek a kérdések. Úgy gondolom, amikor a kérdéseket megfogalmazzuk, alapvetően vizsgálni kell és nagyon komolyan bele kell venni ebbe a kérdéssorba egy adott miniszteri tisztségre való alkalmasságát, méltó-e arra a tisztségre az adott miniszter, illetve bizonyos nemzetbiztonsági szempontok sem kerülhetők meg, így az ezzel kapcsolatos kérdéseket sem lehet elkerülni. Köztudott,

hogy ön kiváló kapcsolatban van, valószínűleg nemcsak magánemberként, természetes személyként, hanem munkakapcsolatban, üzleti kapcsolatban is Habony Árpáddal. Ha már ilyen jó kapcsolatban vannak, talán tud arról valamit mondani, hogy ki is valójában Habony Árpád, milyen megbízásokból, milyen jövedelemből él. Az önök minisztériuma milyen megrendeléseket adott egészen pontosan a Habony-média egyes cégeinek, a Habony-média egyes részeinek, pontosabban mennyi pénzt áramoltattak, mennyi pénzt irányítottak a magyar média legmélyebb pöcegödkrét jelentő médiákhoz, úgymint TV2, Origo, Lokál, 888, Ripost és Pesti Srácok?

Másrészt, tisztelt miniszter úr, hogyan alakult a kötvényüzlet az elmúlt egy évben, milyen kapcsolatban van a kötvényeket forgalmazó cégekkel, hány darab kötvényt adtak el? Már csak azért is kérdezem ezt, tisztelt bizottság, mert megütötte a fülemet az a szám, hogy az otthoneremtési program révén talán, ha jól emlékszem, 48 milliárd forintnyi forrást kötöttek le és 25 milliárd volt, amit kifizettek. Ha ez így van, dicséretes, bár nyilvánvalóan messze vagyunk a magasabb szintű cél elérésétől. De ennek is tudunk örülni, ezt is értékeljük. Ezt már csak a korrektség okán mondom el. De a letelepedésikötvény-üzletben, tisztelt miniszter úr, 110-120 milliárd forint feketepénz fordult meg. Mivel tudná indokolni, hogy teljesen feleslegesen iktatnak közbe kötvényforgalmazás kapcsán olyan cégeket, amelyek gyakorlatilag semmi mást nem tesznek, mint lenyúlják azt a pénzt, amely egyébként az állami kasszába is vándorolhatna? Azért fontos ez, hiszen az egész konstrukció az ön fejből pattant ki és meg kell mondani, hogy pénzlenyúlás, pénzszivattyú szempontjából zseniális ez a konstrukció. Kétség kívül valóban komoly szellemi - és ezt őszintén mondom, nem cinikusan - képességre volt szükség ahhoz, hogy ilyen mesterien összerakjon és törvényessé tegyen egy ilyen pénzszivattyút. Tehát a kötvényüzlettel kapcsolatban ezek a kérdések.

Ha már a kötvényüzleteknél járunk, milyen kapcsolatban áll ön Kertész Balázssal. Hallott-e arról, hogy most már el kell döntenie, hogy kft ügyvezető lesz, vagy éppen ügyvédkedik? Mennyi pénz kerülhetett a kötvényüzletek kapcsán Kertész Balázshoz? Miről beszéltek néhány kávé és tea közben volt grúz felső szintű politikai vezetőkkel, milyen energetikai bizniszeket készítenek elő és ezek szolgálják-e akár legcsekélyebb mértékben is a magyar állam vagy a magyar emberek érdekeit?

Mivel az ön neve sajnos nagyon súlyos ügyek kapcsán is felmerült, a Vizoviczki és a Portik-ügyek kapcsán, amelyet egyik politikustársamnak sem kívánok, ezért kérdezem, hogy milyen kapcsolatban állt ön ezekkel a személyekkel addig, amíg szabadlábban voltak, vagy Vizoviczki úr, ha korlátozottan is, de már újra szabadlábban van. Tartott-e bármilyen kapcsolatot, találkozott-e bármelyik szabadlábban lévő emberével ezeknek a hétpróbás imposztoroknak?

A következő kérdés, tisztelt miniszter úr, miután az ön vagyonynyilatkozata és jövedelmi viszonyai körül nagyon sok a tisztázatlan kérdés és továbbra is fenntartom...

ELNÖK: Képviselő úr, a miniszter vagyonynyilatkozatával kapcsolatban a házszabály szerint kérelemmel kell fordulni a mentelmi bizottsághoz!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Akkor másként fogalmazom meg, rendben. Lekeverem ezt a kérdést és átalakítom. Hivatalosan, pontosan, a valóságban miből élt ön az elmúlt egy évben, miből fedezte a biológiai létfenntartásához szükséges kiadásokat és az egyéb alaprezsit? Mikor vásárolt helikoptert, mikor vásárolta és mennyiért az S500-as vagy S65 AMG V12 turbó típusjelölésű Mercedest? Ugyanis tudunk arról, úgyszólván jobban teszi, ha őszintén elmondja most itt, hogy...

ELNÖK: Képviselő úr, a miniszteri tevékenységről szól a meghallgatás! *(Apáti István: Ez szoros összefüggésben van!)* Nem az alkalmasságról! *(Apáti István: Alkalmasság, méltóság, méltatlanság...)* Az, amikor kiválasztják... *(Apáti István: ...nemzetbiztonsági szempontok, zsarolhatóság, kényszeríthetőség...)* Nem! Az éves meghallgatás nem erről szól, hanem az előző évi tevékenységéről! Az a kérésem, hogy tessék szíves lenni a napirendi pont keretei között maradni! Önök már úgymint kibővítették a napirendet, elégedjenek meg velem, hogy a kibővített napirend keretei között, de a miniszteri tevékenységre *(Dr. Staudt Gábor: Törvényesen tettük!)* irányulhatnak kérdések. Tessék, Apáti úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Úgy gondolom, Rogán Antal van olyan képességek birtokában, hogy meg tudja védeni magát és megfelelő válaszokat tud adni. Szerintem senkinek a védelmére nem szorul egyébként. *(Dr. Vitányi István: Ez nem indok!)*

ELNÖK: Szeretném a képviselő urat figyelmeztetni arra, hogy az elnök jogköre az, hogy a tárgyra térésre felhívja a figyelmet. Ezt most tettem meg másodszor. Ha harmadszor is eltér a tárgytól, megvonom a szót az egész napirendi pontra kiterjedően!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Számítottam erre a forgatókönyvre. Jó, akkor ezekre a kérdésekre várok választ, tisztelt miniszter úr.

Azt a magas labdát nem adom meg, nem dobom fel, hogy megvonják tőlem a szót és akkor véleményt se tudjak majd mondani. Elég szégyenteljes egyébként, hogy így alakult a helyzet. Tehát a Habony-médiába áramoltatott pénzek, Habony Árpáddal való kapcsolata, Kertész Balázssal való kapcsolata, grúz politikai vezetőkkel való kapcsolata, kötvényüzletben való szerepvállalása és a belvárosi ingatlanügyek, például az Aulich utca 3. szám alatti ingatlan szerződésének rejtélyes eltűnése, meg általában a belvárosi ingatlanügyekkel kapcsolatos tevékenysége, az ebben való esetleges szerepvállalása.

ELNÖK: Képviselő úr, elérkeztünk arra a pontra *(Apáti István: Köszönöm szépen, várom megtisztelő válaszát!)*, hogy megvonom a szót öntől a mai napra kiterjedően.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Éljen a demokrácia és a nemzeti együttműködés, az ellenzék tisztelete...

ELNÖK: Így van! Figyelmeztetés ellenére tette, amit tett. *(Apáti István: A tisztelet kultúrája, az Orbán Viktor által meghirdetett, több százmilliárdból üzemeltetett tisztelet kultúrája. Köszönöm szépen.)* Akkor most Bárándy képviselő úrnak adok szót. *(Apáti István: Szégyellhetnék magukat!)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én kevésbé szeretnék személyes vizekre evezni több okból is. Egyrészt, mert *(Apáti István: Milyen személyes? Legalább szemtől szembe mondom, nem a háta mögött!)* ezeket a kérdéseket, amelyeket egyébként Apáti képviselő úr is feltett, nyilván még egyszer nem kívánom feltenni. Másrészt interpellációk és azonnali kérdések sora szólt ezekről a témákról.

Viszont szeretném azzal kezdeni, e tekintetben csatlakoznék Apáti képviselő úrhoz, hogy ha valami, akkor az az első gondolatkör, amit ön megfogalmazott most,

az tökéletesen igazolja azt az álláspontunkat, azt az ellenzéki álláspontot, hogy ezt a pozíciót, már a propagandaminisztérium és propagandaminiszter pozícióját nem szabadott volna létrehozni. Egyébként a személyes álláspontján én csodálkozom. Azért csodálkozom, mert a miniszteri beosztás és a miniszteri funkció nem pártfeladat, hanem egy köztisztviselés. A miniszteri funkciót, a miniszteri feladatkört az ország érdekében gyakorolja egy miniszter, nem pedig a pártja vagy a nagy bölcs vezér képviselőjében. Azt gondolom, hogy ez egy szereptévesztés, miniszter úr, és szeretném ezt kérdésként feltenni, hogy nem gondolja, hogy ön pártvezetőként, vagy párttagként természetesen nyíltan dolgozhat azért, hogy a nagy bölcs vezérért hatalomban tartsa, de amikor miniszterként dolgozik, amikor miniszterként tevékenykedik, amikor közpénzből folytatja a propagandát, akkor az ország érdekében kell ezt megtenni és nem a miniszterelnöke érdekében. *(Apáti István: Így van!)* Ez két különböző dolog, miniszter úr! Nem értem ezt... Szóval, értem az indítást és értem, hogy ezzel kívánja ön gyakorlatilag már előre megmagyarázni, hogy miért nem fogjuk a beszámolóját támogatni, vagy egyáltalán miért nem fogunk egyetérteni. Ez rendben van, ez egy zseniális elővágásnak tekinthető, csak éppen azt gondolom, hogy nem fér össze egy modern demokratikus államban a miniszteri szerepfelfogással. De persze érdekelne természetesen a válasza, hogy ön szerint ez miért fér össze.

A letelepedési kötvények ügyében két dolgot szeretnék kérdezni. A személyes részét már feltette Apáti képviselő úr és sokszor volt erről szó, de, miniszter úr, önök egyszer azt jelentették be, hogy ez már nem szükséges és megszüntetik. Most, hogy változott a helyzet és a Jobbikkal nem tudtak megállapodni abban, hogy az Alaptörvény-módosítást lebontolják egymással, végül is nem sikerült ezt az alkut megkötni, úgy tűnik, akkor most már rögtön jó lesz a letelepedési kötvény újra? Azt hallottam a miniszterelnöktől is - és ezért kérdezem öntől, hiszen a legközvetlenebb munkatársa miniszterként - és azt hallottam a gazdasági minisztertől is, hogy most már okafogyottak a letelepedési kötvények, annyira jól áll a magyar gazdaság. Hadd kérdezzem meg: most akkor mégsem áll olyan jól a magyar gazdaság, hogy ezt ki lehessen vezetni? Mi szükség van ennek a megtartására úgy - és erre is rákérdeznék, miniszter úr -, hogy közgazdászok mutatták ki nem olyan nagyon régen, hogy mennyire káros és mennyire hátrányos gazdasági szempontból Magyarországnak a letelepedési kötvény, hogy mennyibe kerül ez a magyar adófizetőknek, hogy milyen kárt szenved Magyarország ezzel a kötvénytípussal. Ha ez így van, és már szükség sincs rá, akkor miért kell ezt még továbbra is fenntartani? Ilyenkor persze nyilván felmerül az emberekben az, hogy azért, mert sokaknak ez jó a kormánypárt oldaláról, de talán mégsem ez a hivatalos válasz. Szeretnék valamilyen elfogadható választ kapni erre!

A következő kérdésem, tisztelt miniszter úr, hogy ön egyszer egy tévéműsorban folytatott vitát erről és volt véleménye ezzel kapcsolatban, hogy a kormánytagok nem vállalnak televíziós műsorokban vitát. Ez az önök kormányzása alatt vált divattá, korábban ez nem így volt. Korábban a kormánytagok bőven vitatkoztak ellenzéki képviselőkkel. Gyakorlatilag a válaszában ön azt kívánta érzékeltetni, hogy valójában nincs olyan személy, olyan ellenzéki képviselő, aki méltó lenne arra, hogy egy kormánytag vele leüljön vitatkozni. Szeretném megkérdezni, hogy ezt az álláspontját, amit persze nem így fogalmazott meg, ezt szakmailag, emberileg gondolja így, vagy a politikai súlyt értette ez alatt. Egyik sem jó. Azt gondolom, hogy az önök kabinetjéhez képest szerintem vannak az ellenzék soraiban lényegesen tehetségesebb emberek, ha már a szakmai tudást értjük ez alatt. Pont a földművelésügyben abszolút így gondolom, ha már ezt a példát hozta abban az ominózus műsorban. De mindig az volt a szokás, tisztelt miniszter úr, függetlenül attól, hogy egyébként egyes pártok a

közvélemény-kutatási adatok alapján hogy állnak, hogy a közjogi funkcióhoz kötöten vitatkoztak miniszterekkel. Mondja meg nekem, miniszter úr, miért ne lenne vitapartnere, mondjuk, a gazdasági miniszternek az Országgyűlés Költségvetési bizottságának elnöke, aki speciel egy ellenzéki képviselő! Vagy miért ne lehetne, mondjuk, az Igazságügyi bizottság alelnöke vagy a Törvényalkotási bizottság alelnöke, közjogi funkciót tölt be, vitapartnere az igazságügyi miniszternek? Nagyon egyszerű kiválasztani, hogy kivel fog vitázni. Azzal fog vitázni, aki az ő szakterületén az ellenzék soraiból, ha úgy tetszik, a legmagasabb pozíciót tölti be. Mondjuk akár frakcióvezető-helyettes és azért a területért felelős a másik frakcióban. Én ezt nem értem! Én csak egyet tudok gondolni: hogy a kormánytagok egyszerűen félnek vitatkozni az ellenzékkel. Úgy gondolja, miniszter úr, hogy egy kormánytag nem alkalmas arra, hogy képviseljen egy kormányálláspontot egy ellenzéki képviselővel szemben? Mert ha így van, akkor persze értjük. Ha viszont úgy gondolja, hogy alkalmas rá, akkor tessék megteremteni a lehetőséget, akár a köztévében, hogy erre sor kerüljön.

Én a köztévében az elmúlt években egyetlen egy ilyen vitát nem láttam. De javítson ki, miniszter úr, ha volt, legyen szíves! Ennek a területnek ön a felelőse, ön a felelőse annak, hogy a kormányzat tevékenységét, legalábbis a feladatkörét tekintve ilyen szempontból koordinálja, ráadásul a propagandáért is ön felelős, vagy fogalmazzunk az ön szája íze szerint, a kormányzati kommunikációért. Akkor miért nem teszi lehetővé, hogy ezekre a vitákra sor kerüljön? Azt gondolom, ezzel nyernének az ellenzéki pártok, nyerne a közvélemény és nyerne a kormány is. Kiderülne, hogy kinek van igaza egy tévévitában nyíltan, élő adásban.

Az meg már csak hab a tortán, hogy ellenzéki szakpolitikusokat közmédiába nem hívnak meg, és gondolom, hogy egy ilyen rendszerben, amit ma élünk, nyugodtan feltehetem kérdésként önnek, és kérem, tegye már meg nekem azt a szívességet, hogy ezt megmondja, miért nem. Tudom, hogy formálisan nem tartozik önhöz, de azt is tudom pontosan, hogy egyébként ténylegesen meg önhöz tartozik.

A további kérdésemben, tisztelt miniszter úr, persze lehet, hogy lesz egy vélemény is. Én a XX. századi Európában a náci Németország óta egyetlen egy olyan országot nem tudok, ahol kormányzati pénzből, közpénzből idegenellenességet szítottak volna. Ma ez történt Magyarországon. Az a kampány, amit önök folytattak, ez egy kifejezetten idegenellenes kampány volt, egy gyűlöletkeltő, gyűlöltre uszító és szító kampány. Ezt tudom önnek mondani, miniszter úr. Azt szeretném megkérdezni, hogy hogy gondolja ezt. Értem, hogy önök szerettek volna egy sikeres népszavazást, ami végül is nem lett. Szerettek volna egy eredményes és érvényes népszavazást, ami végül is nem sikerült, méghozzá nagyon nem sikerült. A 40 százalék rendkívül távol van az 50-től. Azt is értem, főleg ha ez az ön szerepfelfogása, hogy Orbán Viktort kívánja győzelemre segíteni, hogy egy nagyon határozott kampányt folytatnak a népszavazás előtt. De az, tisztelt miniszter úr, hogy ez egy idegenellenes kampány legyen, azt gondolom, több a soknál. Nagyon szívesen hallanám az ön válaszát arra, hogy ezt miért tartja helyénvalónak és rendben lévőnek.

Végül azt kérdezném, tisztelt miniszter úr, hogy tud-e különbséget tenni a tájékoztatás és a propaganda között. A két fogalom között? Ön mondta, hogy miért nem figyeltek fel egyébként az előző kormányok tevékenységére sem, már ami a kormányzati tájékoztatást illeti, és én beleértem az első Orbán-kormány időszakát is. Nagyon helyesen. Azért, mert akkor tájékoztatás volt. Akkor ezek a pénzek arra mentek el és ezek a kampányok arról szóltak, hogy valóban tájékoztatták az embereket. Ma pedig propaganda folyik. Ez a kettő nem ugyanaz, tisztelt miniszter úr! Szeretném tehát megtudni, hogy tud-e különbséget tenni - nyilván ez egy költői kérdés, ha már a kérdések körénél tartunk -, nyilván tud, mert egy okos és tehetséges embernek tartom önt, de akkor tegyen különbséget, miniszter úr a kettő között. Azért

emlékszik mindenki a mostanira, mert ez egy propagandisztikus folyamat és azért nem emlékszik arra, mert az egyszerű tájékoztatási folyamat volt végig huszonvalahány éven keresztül Magyarországon. Ezt minden kormány betartotta.

Voltak elhajlások a kampányban. Nem tagadom. Az első Orbán-kormány idején is, a szocialista kormányok idején is és lesznek most is. De ezek elhajlások voltak. Nem négy évről szóltak, nem négyévnyi tömény propaganda volt, hanem a kampány időszakban voltak olyan tájékoztatások, amelyek bizonyos áthallásokat biztosítottak. Nem úgy, ahogy a 2014-es kampányban, hogy egy az egyben ugyanaz volt a szöveg a Fidesznél, mint a kormánynál, hanem ennél finomabb eszközökkel. De az, hogy négy éven keresztül folyamatos kormánypropaganda legyen, erre példa nem volt. Hát, ezért emlékszik erre mindenki, miniszter úr és nem azért, mert egyébként korábban nem voltak jó minőségűek azok az anyagok vagy kellően kimunkálva.

A kérdések körében ennyit. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kész Zoltán képviselő úr kért szót.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Örülök, hogy a veszprémi és Veszprém környéki emberek nevében feltehetem a kérdéseket, hiszen az elmúlt napokban kommunikáltam feléjük, hogy lesz az ön meghallgatása és ezért - csak tájékoztatásul mondom - jelenleg is online közvetítem nekik ezt a beszámolót és felteszem a kérdéseiket.

Annak is örülök, hogy megtudtuk, valójában miről szól az ön minisztériuma. Csatlakoznék Apáti és Bárándy képviselőtársamhoz, tehát arról, hogy Orbán Viktor hatalmon maradjon. Én eddig azt gondoltam, hogy ez a Fidesz dolga és nem a kormányzaté, de önök biztosan jobban tudják.

Azt is említette az érvénytelen népszavazással kapcsolatban, hogy soha ennyien nem szavaztak egy irányba. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy 1953-ban és '71-ben is 98 százalék fölött szavaztak a magyar emberek. Gondolom, önök is azokat a bolsevik időket szeretnék visszahozni. Nem tudom, erre büszkék-e vagy sem. Úgy gondolom, hogy szégyellniük kéne magukat.

Miniszter úr, tíz évvel ezelőtt a luxus baloldal kifejezés sűrűn előfordult az ön szóhasználatában. Most kommunikációért felelős miniszterként mondja el, hogy mit jelent Magyarországon a luxus és egy olyan kérdés is van itt, hogy személyesen a magyar átlaghoz képest luxus életet él-e vagy sem.

Szintén visszamennék egy régebbi nyilatkozatához, amit 2005-ben mondott egy nagygyűlésen. Ezt idézném szó szerint: „Kedves barátaim, nekünk ez a gátlástalan, rámenős PR-offenzíva a mai ellenfelünk. Naponta 10 millió forintot költ a kormány az adófizetők pénzéből arra, hogy a csapból is kormánypropaganda folyjon.” (Apáti István: *Akkor most mi van?*) Ön felel a kormány kommunikációs költségeiért. Kérem, mondja meg, hogy naponta mekkora összeget költ ma a kormány az adófizetők pénzéből arra, hogy a csapból is kormánypropaganda folyjon, mekkora összeget költ napi szintre bontva egy év alatt a kormány hirdetésre, PR-ra és egyéb marketingkiadványokra? Mennyire tartja a mai kormányzat PR-offenzíváját rámenősnek és mennyire gátlástalannak?

Azt is szeretném kérdezni csatlakozva Apáti képviselőtársamhoz, hogy valójában kicsoda Habony Árpád, akinek a neve nincs rajta semmilyen fizetési jegyzéken, mégis bejárhat a parlamentbe, nélküle nem tudnak semmilyen üzletet lebonyolítani, még egy kávé sem tudnak nélküle meginni, ahogy értesültünk.

Nem tartja-e összeférhetetlennek a pozíciójával azt, hogy kormányzati kommunikációs megrendelésekből rendre nagy arányban részesül szomszédja, Csetényi Csaba? Mi az oka annak, hogy Csetényi rendszeresen hirdetmény nélküli,

zárt pályázatokon versenytársak nélkül nyer megrendeléseket az ön hivatalától? Én ebben a témában és a kormányzati költségek témában is minden hónapban benyújtom a kérdéseimet, hogy mennyit költ az ön minisztériuma. Ön rendre azzal válaszol, hogy nem tudja, melyik médiumnál mennyit költ a Miniszterelnökség kommunikációs kiadásokra ugyanis azokat egy megbízott ügynökség intézi. Minden hónapban eljuttassuk ezt a kérdés-feleletet, önöknek minden hónapban ez a válaszuk. Hogyan ellenőrzi, hogy a kommunikációs célokra fordított összegek megfelelően kerülnek felhasználásra, ha egy alkalommal sem tudta megmondani, melyik médiumnál mennyit költ saját hivatala?

A következő kérdéskör az elektronikus aláírásokkal kapcsolatos eljárás kapcsán következik. Milyen formában és minőségben vett részt az elektronikus aláírással kapcsolatos eljárás kifejlesztésében, mivel járult hozzá a találmány létrehozásához? Felhasználta-e a magyar közigazgatással kapcsolatos mélyreható ismereteit a digitális aláírási eljárás kifejlesztése során? Van-e bármilyen személyes vagy üzleti kapcsolata a Hunguard Kft.-vel, illetve annak tulajdonosával, Csík Balázssal, nem tartja-e összeférhetetlennek, hogy ugyanaz a cég, amelynek tulajdonosával közösen jegyzi a digitális aláírásra vonatkozó szabadalmat, 265 millió 800 ezer forintos vissza nem térítendő támogatást nyert? Aggályosnak tartaná-e, ha a közigazgatásban vagy az állami tulajdonú vállalatoknál olyan technológia alkalmazására kerülne sor, amelynek használata után önt jogdíj illeti meg?

Csatlakoznék még Apáti képviselőtársamhoz a letelepedési kötvények kapcsán ahhoz, hogy a letelepedési kötvények létrehozása során vajon szándékosan alakították-e úgy a szabályozást, hogy az értékesítésből származó bevételek átláthatatlan offshore céghálózatokban tűnjenek el. Miért olyan konstrukcióban valósult meg a letelepedési kötvények kibocsátása, hogy azokon a közvetítő cégek nagy összegeket nyerjenek, miközben a magyar állam kifejezetten rosszul jár az értékesítéssel?

Végül ezzel kapcsolatban: részesül-e ön bármilyen formában a letelepedési kötvényeket értékesítő szereplők által realizált bevételből? Köti-e személyes ismertség olyan magyar vagy akár külföldi személyhez, aki a letelepedési kötvények értékesítéséből származó bevétellel rendelkezik? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Néhány kérdésem lenne az egész társadalmat érintő dolgokban. Így például első kérdésem az lenne, hogy ön függetlennek tartja-e a médiát ma Magyarországon. Kérdezem ezt azért, mert nagyon sok esetben lehet hallani, hogy a kormány lépéseket tesz annak érdekében, hogy akár az újságírói szabadság, akár a média ne legyen független. Ezt ön hogy látja? Valóban a nép téved, vagy esetleg valóban van valami igazság abban, amit nagyon nagy társadalmi rétegek mondanak? Tehát egyszer a média szabadsága, független-e, másodszor a sajtószabadság. A sajtó alatt azt értem, hogy az újságírók függetlensége jelen van-e.

Ehhez a kérdéshez kapcsolódik, hogy szintén nagyon sokan mondták és felvetették azt, hogy összefüggésben van a Népszabadság megszűnése az ön helikopterezésének dolgával. Kérdezem, hogy valóban igaz-e az a nagyon sokszor hangoztatott kijelentés, amit emberek mondtak, hogy ezért szűnt meg, mert ön nem mondott igazat akkor, letagadta, hogy helikopterrel ment és a Népszabadság újságírói derítették ki. Azt gondolom, mindenképpen tisztán kell látni a magyar lakosságnak, hogy nincs összefüggés, vagy ha van, azt is szeretnénk tudni, hogy van ilyen összefüggés.

A következő kérdésem már teljesen más jellegű. Azt írtam fel, amit ön mondott, hogy az szja csökkentését szeretnék a CSOK-programban elérni. Újra bebizonyosodik az, amit egyébként nagyon sokan mondanak ma Magyarországon, hogy nem a szegények pártja a Fidesz és a jelenlegi kormány, mert az szja-t csak azok tudják jóváírni, akiknek van olyan jövedelmük, amit ön is említett, magasabb összeget keresnek. Magasabb összegből persze, természetesen lehet szja-kedvezményeket levonni. Míg azoknak a közmunkásoknak, akik közfoglalkoztatottak, akik éhbérért dolgoznak, ez a program ezek szerint nulla, azaz nem jelent kitörési pontot, mert abból a fizetésből nem tudnak szja-jóváírást eszközölni. Tehát kérdezem, miniszter úr, hogy kívánnak-e a szegények irányába is nyitni, vagy maradnak továbbra is a gazdagok pártja és a gazdagoknak kívánnak továbbra is kedvezni azzal az szja-csökkentéssel, amit ön említett.

Végül, de nem utolsó sorban azt írtam le magamnak, hogy soha nem volt ilyen rossz megítélése a magyarországi romáknak, mint ma. Ön a kommunikációért felel a kormányzaton belül. Kérdezem, hogy miért nem kommunikálják úgy a romaügyet, hogy a többségi társadalom is lássa, vannak pozitív értékei is a magyarországi romáknak. Az elmúlt egy évben nem láthattak mást ugyanis, mint Farkas Flóriánt, akit egyébként nagyon sokszor egy napon emlegettek önnel és gondolom, meg is fogja védeni. A Farkas Flórián körüli botrányt látta a magyar társadalom és abból általánosítja a magyarországi romák többségét. Miért nem fordítanak több pénzt arra, hogy a magyarországi romák értékeit bemutassák? Mert ha ön azt mondja az első gondolataiban, az első mondataiban, hogy Magyarország miniszterelnökét akarja újra székben látni, azzal nincs baja, ha Fidesz-tagként mondja. De miniszterként, azt gondolom, azért van vele gond, mert más területek viszont elmaradnak abból a támogatási rendszerből, amiből kellene hogy kapjanak.

Nem akarok most önöknek nagyon sok olyan ötletet adni, hogy milyen ügyekkel hogyan lehetne jobbá és elfogadottabbá tenni a magyarországi romákat összességében, hanem önöknek erre stratégiát kellett volna kialakítani. Mert amikor minden médiában és nemcsak a médiában, hanem a parlament közvetítésében is - ami már nagyon szűk, de még valahogy lehet fogni - csak Farkas Flóriánozunk és önök pedig folyamatosan védik, addig a társadalom azt látja, hogy valóban eltűnt az 1,6 milliárd forint. Ezen kívül az országos önkormányzat botrányai is gyengítik a magyarországi romák megítélését. Ezzel szemben a kormányzati kommunikáció, a propagandaminisztérium pedig nem tesz semmit annak érdekében, hogy ez változzon. Változzon egy olyan irányba, amit nemcsak a magyarországi romák szeretnének, hanem a többségi társadalom is szeretne. Mert ha az adófizetők pénzéből él nagyon sok roma is természetesen - de nemcsak romák, hozzá szeretném tenni -, akkor kötelessége azt látni a társadalomnak, hogy vannak értékei is. Nem beszélünk soha a kulturális értékeinkről, pedig a 100 Tagú Cigányzenekart nagyon sokan szívesen hallgatják, vagy éppen a Rajkó Zenekart, vagy sorolhatnám az autentikus zenekarokat. Nincs propaganda ebben a dologban, hanem megáll ott, hogy amit el tudnak érni, azt elérik, egyébként pedig nem tudnak továbblépni. Ezért tehát a magyarországi romák megítélése nem megfelelő. Azt pedig már nem is szerettem volna mondani, hogy az Európai Unió egyik bizottsága szerint rendszerszerűvé vált a magyarországi romák diszkriminációja Magyarországon. Ezt pár hónapja mondta, adtak ki egy kutatási anyagot. Egyetértek vele, hozzáteszem, mert nap mint nap járom a vidéket és látom, hogy milyen nagy a probléma. Ezért tehát önöknek van feladatuk abban, hogy ebbe a kommunikációba, amit önök képviselnek, helyezték bele azt a részét is, hogy a magyarországi romák megítélése változzon.

Nem azt akartam kérni és nem is azt akarom kérni, hogy ami rossz, azt tupírozzák fel jóra, hanem vannak jó dolgok ebben az országban, amit a több száz éve

itt élő roma kisebbség mindenképpen hagyományteremtő értéknek ennek az országnak adott. Ezért tehát ebben a dologban mindenképpen fontosnak tartanám, hogy a kommunikáció elinduljon és látható legyen, hogy vannak értékei a roma lakosságnak is. Még egyszer mondom: nem Farkas Flóriánról és az Országos Roma Önkormányzat botrányairól kellene szólni kizárólagosan egy kormányzati kommunikációnak, hanem a magyarországi romaértékek bemutatásáról, főleg akkor, amikor egyébként az Európai Unió soros elnökségét ellátva 2011-ben önök aláírtak egy olyan együttműködést, hogy vállalnak öt olyan területet, amelyben a roma lakosság mindenképpen felzárkózhat a többségi társadalomhoz. Ebből egyik sem igaz, szeretném jelezni. Részben valósultak meg jó dolgok, amit elmondtam egyébként pár nappal ezelőtt a parlamentben, most is megismétlem, mert jó dolgot is kell mondani, az óvodáztatás három éves kortól teljesen rendben van. Ezt is lehetne kommunikálni, ez is egy fontos dolog. Tehát vannak értékek. Viszont azok az értékes dolgok, amiket nem tudnak bemutatni, értéktelen marad Magyarország összességét tekintve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e még valaki kérdést feltenni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok. Megadom a szót a miniszter úrnak. Parancsoljon!

Rogán Antal válaszadása

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt kell mondanom, hogy a papírforma érvényesült, amit vártam a tisztelt ellenzéki képviselőtársaimtól. (*Apáti István: Magadnak köszönheted!*) Hadd kezdjem azzal (*Apáti István: Magadnak!*), ahogy mondtam, hogy biztos vagyok abban, hogy mi soha sem fogunk egyetérteni egymással és ennek pontosan az az oka, amit az elején is elmondtam. Lehet azon vitatkozni, hogy a Miniszterelnöki Kabinetirodának mi a feladata és mi a dolga. Minden miniszterelnök mellett dolgozik kabinetfőnök, van, ahol miniszteri rangban, van, ahol nem. Mindegyiknek ugyanaz a feladata, hogy segítse a miniszterelnök munkáját. Természetesen mindannyian, azt gondolom, a kormány minden tagja azt szeretné, hogy sikeresen kormányozzuk az országot, abból az országnak eredményei származzanak. Azt gondolom, sokkal több eredményt tudunk felmutatni az elmúlt hat esztendő kormányzása után, mint mondjuk baloldali képviselőtársaim tudtak megtenni a 2002-2010-es kormányzásuk után. Azt gondolom, ez joggal jogosít fel minket arra, hogy egyébként sikerrel induljunk el a 2018-as választásokon is. Minden politikusnak az a célja, hogy a választásokat megnyerje. Nekünk meg az a célunk, hogy az ország miniszterelnökét majd Orbán Viktorra hívják. Önök ezzel soha nem fognak egyetérteni, ahogy ezt az elején is elmondtam, ez a vita mindig fenn fog közöttünk maradni.

Azt is hadd tegyem hozzá, hogy ha jól tudom, minden kormány folytatott kampánnyal kapcsolatos tevékenységet. Lehet ezen vitatkozni, hogy minek milyen a tartalma. De egy valamit hadd tegyek hozzá: én még emlékszem a 2004. december 5-e előtti MSZP-s kormányzati kampányokra. Amikor magyart fordítottak szembe magyarral önök. Ezek után semmiféle kritikát nem szívesen hallgatok meg az önök oldaláról. Az a kormányzati tájékoztató tevékenység, az a kormányzati kampány és az az MSZP-kampány mindannyiunk emlékében ott marad. Látom, hogy önöknél ez siker, elvégre az, aki annak idején a plakátok arca volt, ma az önök képviselőcsoportjában foglal helyet. Akármilyen kicsi is lett a képviselőcsoport, azért neki mindig van helye köszönhetően annak, amit 2004. december 5-e előtt abban a kampányban, mint munkát elvégzett. Ezt meg mi nem fogjuk elfelejteni soha.

Ha már arról beszélünk, hogy lehet-e kormánytagok esetében vitára sort keríteni, szeretném mondani, hogy én magam vállaltam ilyen vitát például pont a népszavazás előtt. A népszavazás előtti péntek este az RTL műsorában - azt hiszem, „Magyarul Balóval” a műsor címe - ültem és az önök pártelnökével, Molnár Gyulával egy jó fél órán, háromnegyed órán keresztül vitatkoztam. Hogy volt-e értelme, az egy másik kérdés. Mert ebben a vitában mondta el Molnár Gyula hatszor, hogy a népszavazásnak ugyan semmi értelme nincs, de ha benyújtunk a parlament elé majd bármilyen javaslatot, amely a kötelező kvóta ellen van, akkor azt a MSZP meg is fogja szavazni. Ő ugyan nem parlamenti képviselő, tehát rajta ezt nem kérhetem számon, de már rögtön a népszavazás estéjén elmondta, hogy az MSZP természetesen semmilyen javaslatot nem fog a parlamentben megszavazni. Ennyit fordult 48 óra alatt a szél. Hogy ezek után van-e értelme ilyen vitának, ezt önök döntsék el. A puding próbája az evés. Negyvennyolc óra alatt fordították meg az álláspontjukat. Negyvennyolc óra leforgása alatt. Mi értelme volt akkor ennek a típusú vitának? Akkor is elmondtam, hogy természetesen várom majd, amikor erre sor kerül, de aztán gyorsan kiderült, hogy ilyen típusú vitát lefolytatni nem volt értelme. Persze, ha van értelme, máskor is szívesen állunk rendelkezésre, csak ezek után erős kétségeim vannak.

Hadd beszéljek kicsit arról, amit Teleki képviselő úr elmondott, mert ezt fontos dolognak tartom. Most az érdemi kérdésekre reagálok először. A romaügyben látok több területen előrehaladást és több területen meg, azt gondolom, sajnos nincs. Én például nemcsak azt tartom előrehaladásnak, amit ön elmondott, hanem azt is nagy előrehaladásnak érzem, hogy köszönhetően talán a közmunkaprogramnak, és a közmunkaprogram utáni munkavállalási lehetőségeknek, mert már erre is van számos példa, ma Magyarországon sokkal több roma vállal munkát és dolgozik, mint 2010 előtt. Az a helyzet, hogy a kormánynak az a programja, amely arról szól, hogy segély helyett munka, azt gondolom, a romák körében is siker. Ezt mindenképpen érdemes elmondani, ezzel egyetértek önnel. Pont beszéltük is Csabával, hogy meg is fogunk fontolni egy ilyen típusú kormányzati tájékoztató füzetet és remélem, hogy ez 2017-ben valamikor meg is fog jelenni. Csak akkor ne kritizálják, ha megjelentetjük, bár ezen sem lennének egyébként a magam részéről meglepve.

Ami a költséket illeti, csak azt tudom mondani Kész képviselő úrnak, hogy kevesebbet költünk, mint a 2006 és 2010 közötti időszakban az akkori kormányok költöttek. Elmondtam önöknek, hogy ez 80 milliárd forint volt 2006 és 2010 között akkori értéken. Az a mai értéken 100 lenne. Ehhez képest a kormány ennek a nyomába nem ér. Azt is természetesen szeretném leszögezni, hogy a kormány minden olyan ügynökséget, amellyel egyébként dolgozik, mindig nyílt közbeszerzési eljárás formájában választotta ki. Így volt ez egy évvel ezelőtt is, amikor még a Lázár János vezette Miniszterelnökség írta ki ezt a közbeszerzési eljárást és így volt most is, amikor szintén egy nyílt nemzetközi eljárást írtunk ki. Bárki elindulhatott és egyébként ezen a közbeszerzési eljáráson választottuk ki azokat, akikkel a kormány együtt dolgozik. Csak mivel ezek keretközbeszerzési eljárások, ez azt jelenti, hogy amikor a kormány ennek egy részét lehívja, azon belül már ezeket a cégeket versenyezteti meg egymással és ezek közötti verseny alapján dől el, hogy egyébként ki viszi el azt az adott megbízást, vagy éppen ki nem viszi el azt az adott megbízást. E között nem teszek különbséget senkinek az irányába.

Hadd kezdjem azzal: van egy nagy különbség a jobbkios képviselők és közöttem, meg szerintem sok képviselőtársam között is. *(Apáti István: Hála istennek!)* Ugyanis nálunk szerintem soha senki nem mondhatja olyat, hogy most éppen elveszük vagy eladjuk a párt lelkét. *(Dr. Staudt Gábor: Nem is volt neki!)* Soha nem lehetne olyat mondani, hogy egyik napról a másikra, ahogy ezt tisztelt

képviselőtársaim olyan nagyszerűen megtették, megtagadjuk (*Dr. Staudt Gábor: Nem a kérdésekre válaszol! Elnök úr, kérem, szóljon a miniszter úrnak!*) a régi pártalapító tagokat. (*Apáti István: Nem lehet figyelmeztetni a miniszter urat? - Dr. Staudt Gábor: Nem lehet szólni a miniszter úrnak, hogy a kérdésekre válaszoljon?*) Én a kérdésekre válaszolok. (*Apáti István: A kérdésekre válaszoljon, és ne összevissza beszéljen, mert ez felháborító!*)

ELNÖK: Az a kérésem van a képviselő urakhoz, hogy tessenek szívesek lenni... (*Nagy zaj. - Dr. Répássy Róbert: Tolerancia, képviselőtársaim! - Rogán Antal: Én is végighallgattam önöket! - Apáti István: Tolerancia? Az elnök úrnak is el kell mondani, hogy ne vonja meg a szót a kellemetlen kérdéseknél!*) Apáti képviselő úrtól megvontam a szót (*Apáti István: Veztessenek ki! Vigyenek ki!*), nem kap szót! (*Rogán Antal: Látom, hogy a jobbikos képviselőtársaim nehezen tűrik a kritikát! - Apáti István: A hazugságot! És az aljasságot!*)

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Akkor hadd idézzem szó szerint Apáti képviselőtársamat, ezt egyszer már megtettem a parlamentben, de talán itt van az ideje ismételtén. (*Apáti István: Nyugodtan! Ennyit tudtok!*) Amikor Vona Gáborral vitába keveredett, amikor nem engedte önt alelnöknek indulni (*Apáti István: Na?*), akkor ön egészen pontosan (*Apáti István: Most is a kérdésekre válaszol!*) jellempróbáról beszélt, meg arról (*Dr. Staudt Gábor: Ez is kérdésre válasz?*), hogy hazamegy, almát szed (*Apáti István: Szoktam is!*), és ön ebben ugyanolyan tántoríthatatlan (*Apáti István: Szoktam is! Nem vagyok tornából felmentve, mint ti!*), mint ahogy abban, hogy Vona vétózni fog. Aztán ön végül is a tántoríthatatlanság jegyében nem indult el alelnöknek és természetesen (*Dr. Staudt Gábor: Elnök úr, nem a kérdésekre válaszol! Kérem, intse a miniszter urat rendre!*) nem ment haza, hanem most is itt ül a parlamentben.

Úgyhogy erről ennyit, tisztelt képviselőtársaim. Én ezt csak azért mondom el... (*Dr. Répássy Róbert: Türelem!*) Igen, ezért kérek kis türelmet önöktől. Csak azért mondom el, mert önökkel szemben én soha nem fogom megtagadni, mondjuk, a Fidelitas alapító tagjait. Akkor sem fogom ezt megtenni, ha egyébként ők (*Apáti István: Hogy jön ez ide?*) már nem politikusok. (*Dr. Staudt Gábor: A pénzhamisításért?*) És például Kertész Balázs ezek közé tartozik. (*Apáti István: Pénzhamisítás miatt megfogták!*) Együtt alapítottuk annak idején a Fidelitast, többen együtt (*Apáti István: Junior maffia!*), és ő ugyan már hat éve nem foglalkozik semmilyen formában közélettel, de azt gondolom, hogy soha nem fogom megtagadni éppen ezért. Ez nálunk ugyanis nem szokás. (*Apáti István: Lopási tanoda!*) Tehát azokkal az emberekkel, akikkel egy politikai közösségben együtt dolgoztunk, tartson az akármennyi ideig, ha másfelé is veszi az életük az irányt, akkor is azt gondolom, hogy soha nem fogjuk megtagadni őket. (*Apáti István: Beleértve a börtönt is!*) Önöknél ez másként van, látom ezt, rövid idő leforgása alatt is, de azt le kell hogy szögezzem: nem ügyvédem, soha semmilyen megbízást nem adtam neki az elmúlt hat évben és semmilyen munkában nem dolgoztam vele együtt. (*Apáti István: Nem, csak a dublőröd!*) Ez mindösszesen természetesen egy baráti viszonyt jelent, ami a jövőben is megmarad.

Bizonyos értelemben ez jellemző Habony Árpádra is, akit több mint tíz éve ismerem (*Apáti István: Igazi zsúrpubi!*), de nem foglalkoztatottja a minisztériumnak, nem adunk neki semmiféle megbízást. Azt pedig kikérem magamnak, hogy a képviselőtársaim ellenzéki oldalról megmondják, hogy kivel találkozzak, és kivel ne találkozzak. Azzal találkozom, akivel szeretnék. (*Apáti István: Együtt szoktak fotoszintetizálni!*) Azt számon kérhetik, hogy kinek adok megbízást (*Apáti István:*

Csoportosan.) és kinek nem adok megbízást, vagy kivel dolgozom együtt, de azt, hogy kivel találkozom, azt gondolom, nincs joguk számon kérni tisztelt képviselőtársaimnak. (Apáti István: Pedig van!)

Szintén szeretném leszögezni, hogy ha már nemzetbiztonsági kockázatról beszélünk, akkor a nemzetbiztonsági kockázatot igazából, és ez már akkor is kiderült, amikor a parlament megalakult, az önök frakciója jelenti, elvégre van itt a bizottságban is olyan képviselőtársunk (*A jobbkos képviselők felé fordulva:*), aki a nemzetbiztonsági átvilágításon az önök frakciójából nagyon nehezen ment át. Többféle ok miatt. Úgyhogy tisztelt képviselőtársaim, pontosan a szélsőséges szervezetekkel ápolt kapcsolataik miatt én nagyobb óvatosságot javasolnék a tisztelt képviselőtársaimnak, főleg azért (*Apáti István: Fenyegetőzik!*), mert úgy látom, hogy ma itt változott a világ. Néhány évvel ezelőtt még lehetett azt mondani, hogy ezekkel a szélsőséges szervezetekkel önök bármilyen formában tarthatnak kapcsolatot, elvégre miért ne tehetnék ezt meg, de ma, amikor egyikük egyébként egy rendőrt meggyilkolt, akkor, azt gondolom, az egy minőségi változás és teljesen jogos és érdemleges, hogy ezeket a kapcsolatokat adott esetben számon kérik önökön. Tehát ezen ne csodálkozzanak! Szerintem ez jelent igazából nemzetbiztonsági kockázatot.

Azt pedig csak még egyszer szeretném elmondani, sokszor beszéltünk már róla, de ez a meggyőződésem, hogy hasznot hozott az országnak ez a letelepedésikötvény-konstrukció, amit egyébként a parlament alakított ki. Mert a parlament hozott róla nyílt ülésen döntést törvény formájában (*Apáti István: Úristen!*) és minden döntést parlamenti bizottság nyílt ülésen hozott meg, ahol az önök frakcióvezetője üldögélt az oldalamon (*Apáti István: Nem is támogatta!*) és érdekes módon, soha egyetlen egy kérdést és bíráló szót nem intézett. Hosszú-hosszú éveken keresztül! Biztos ezért lett belőle frakcióvezető önöknél. (*Apáti István: Többször elmondtuk!*) Mert ilyen kiválóan tud hallgatni. És, tisztelt képviselőtársaim (*Apáti István: Pállott a vaker!*), önök éveken keresztül erről semmit nem szóltak, csak idén jutott eszükbe. Talán ez sem véletlen. Hogy mi az oka, azt majd eldöntik, de nekem az a meggyőződésem, hogy ez a program egyébként hasznot hozott az országnak, sokat segített akkor, amikor szükség volt a devizafinanszírozás megteremtésére. Pont az ellenkező véleményen vannak az állam szakértői, mint amin egyébként az önök által megkérdezett, nem tudom, milyen szakértők. Mert az ÁKK nem rég nyilvánosságra hozta, hogy egyébként kamat szempontjából is ez egy több mint tízmilliárdos nyereséget hozó konstrukció a magyar államnak, ennyivel kedvezőbb feltételek között tudta finanszírozni magát, mint ahogy ezt, mondjuk, piaci alapon tehetne volna.

Kritizálhatják ma is, hogy mennyi a kamata, csak természetesen hadd jegyezzem meg önöknek, hogy akkor miért nem kritizálják a Pemákat. Mert a Pemák, a magyar lakosságnak értékesített deviza alapú állampapír, hozama még ma is magasabb egyébként, mint a letelepedési kötvényé. Ezért kicsit furcsának érzem ezt a kritikát az önök részéről. Természetesen ma már megváltoztak az idők. Tehát én is azt gondolom, hogy azután, hogy megtörtént mind a három hitelminősítő részéről az ország felértékelése, lehetőség van a letelepedési kötvény felülvizsgálatára. Ezt meg is fogja tenni a kormány, de a maga menetrendjében. A nemzetgazdasági tárcának várjuk e téren a jelentését. Ha azt a kormány megtárgyalja, el fogjuk dönteni az időpontját, hogy milyen átmeneti idővel és milyen időponttal, de biztos vagyok benne, hogy még 2017-ben sor fog kerülni a letelepedésikötvény-konstrukció kivezetésére. Ezt most az teszi lehetővé, hogy az országot felértékelték, és ha akarjuk magunkat devizában finanszírozni, akkor ezt másféle formában is megtehetjük minden további nélkül.

Ami pedig a baloldallal kapcsolatos korábbi mondataimat illeti, erre hadd mondjam önöknek, hogy talán nem is egyszer pontosan arra az apróságra szerettem

volna felhívni a figyelmet, amit egyébként még az előző ciklusban is meg kellett tenni, hogy az MSZP által szervezett éhségmentet Simon Gábor képviselő úr vezette. Mi legalább nem szervezünk éhségmenetet, tisztelt képviselőtársaim. Nem bonyolodom bele, mindenki számára teljesen egyértelmű és egyébként utólag mindenki számára is világosan látható az óriási ellentmondás.

Végül hadd mondjam azt, hogy én számítok arra természetesen, hogy az önök kritikai rohamai sem irántam, sem a tárca iránt a következő másfél évben nem fognak megszűnni. Erre akkor is számítottam, amikor egy évvel ezelőtt ezt a megbízást elvállaltam. Azt pedig hadd tegyem hozzá, hogy addig örülök, amíg engem ütnek, mert addig sem lesz energiájuk arra, hogy ugyanezt a miniszterelnökkel tegyék. Köszönöm szépen *(Apáti István: Dehogynem!)* a megtisztelő figyelmüket. *(Apáti István: Megoldjuk! Vagyunk elegen!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti képviselő urat szeretném figyelmeztetni arra, hogy a házszabály szerint a bizottság kizárhatja az ülésen való részvételből, ha az ülést megzavarja! *(Apáti István: Vezessenek el a TEK-kel! Életfogytot kaptam a mai napra, vesztenivalóm már nincs! Súlyosabb büntetés nem létezik!)* De, képviselő úr *(Apáti István: Vagy végezzenek ki!)* valahogy kellene képviselőként *(Apáti István: Az megnyugtatná önöket! - Dr. Vitányi István: Ez gyerekes!)* viselkedni! *(Apáti István: Ez a gyerekes!)* Az a kérésem, hogy ne zavarja tovább a bizottság munkáját! *(Dr. Vitányi István: Óvodás! - Apáti István: Te vagy az óvodás!)* Tisztelt Bizottság! *(Apáti István: Inkább kérdezzél már valamit tőle, Pista! Ne innen üzengessél! Nagyon kemények vagytok, amíg többen vagytok!)* Képviselő úr, az előbb elmondtam azt, hogy indítványozni fogom, hogy a bizottsági ülésről eltávozzon! *(Apáti István: Nyugodtan!)* Ha tovább folytatja a zavarást, erre a sorsra fog jutni! *(Apáti István: Nyugodtan! - Szilágyi György: Akadályozza a képviselői munkájában egyébként!)* A hallgatóságnak pedig nem adok szót! *(Szilágyi György: Engem is vezettessen ki!)* Ki is fogom, ha nem marad *(Szilágyi György: Nyugodtan!)* csendben, képviselő úr! *(Szilágyi György. És akkor mi történik? Komolyan mondom, ez nevetséges!)*

Tisztelt Bizottság! Eljutottunk odáig... *(Nagy zaj, közbeszólások, köztük dr. Vitányi István közbeszólása.)* Te is hagyd abba! Túljutottunk a kérdéseken, most következnek a vélemények. Mindenkinek, Apáti képviselő úr kivételével, szót adok, ha véleményt akar nyilvánítani. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki szólni: *(Jelzésre.)* Vas Imre és Bárándy Gergely. Alelnök úrnak adok szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. A Fidesz frakció támogatja a beszámoló elfogadását. Bár hozzáteszem, egy problémát látok én is a minisztérium munkájában. Bárándy képviselő úr nem értette meg az üzeneteket! *(Bangóné Borbély Ildikó: Óóó!)* Tehát Bárándy képviselő úr felszólalásából kiderült, hogy a kormányzati üzeneteket nem értette meg, de ez már sajnós, úgy érzem *(Dr. Staudt Gábor: Ez sem személyeskedés, ugye?)*, így marad. Nem, én csak elmondtam, mi az, amit hibaként látok. *(Dr. Staudt Gábor: Apátitól meg megvonátok a szót!)*

Ezt meghaladóan a minisztérium munkájával egyetértünk. Én is úgy gondolom, hogy szükséges tájékoztatni az embereket a kormányzati intézkedésekről, ennek megfelelően lett kialakítva a Miniszterelnöki Kabinetiroda és annak szervezete. A miniszter úrnak további jó munkát, a munkatársainak is jó munkát és további sok sikert kívánok. *(Szilágyi György: De szép volt! - Apáti István: Szem nem marad szárazon! - Derültség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úrnak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Egészen kezdem magam a Tanú című filmben érezni. *(Derültség.)* Azt a mondatot, amivel a miniszter úr befejezte, mondhatta volna Virág elvtárs is. Kezdtem én is elérzékenyülni. Amit pedig hozzátett a bizottsági üléshez a Fidesz nevében Vas Imre képviselő úr, azt is mondhatta volna a film valamelyik másik szereplője is. *(Apáti István: Politikai 69!)*

Azt, amit erről a rendszerről eddig gondoltunk, ez a bizottsági ülés, azt gondolom, minden képzeletet túlszárnyalóan bebizonyította. Egyébként már önmagában az, hogy propagandaminisztert hallgatunk meg, még ha más is a neve jó hosszú kiírással, azt gondolom, önmagában sokat mondó.

Megjegyzem, hogy ne maradjon levegőben a dolog, Vas képviselőtársam a szellemi képességeinket, már az önét és az enyémet, bármikor szívesen összevetem bármilyen környezetben. Nem biztos, hogy megnyeri.

Elnök úr mondta - és aztán térek rá arra, amit a miniszter úr mondott -, hogy a kérdéseken túlvagyunk. Igen, a kérdések feltételén valóban túlvagyunk, a megválaszolásán még nem vagyunk túl, elnök úr. Ez a probléma. Miniszter úr, ha azt a versenyt vívnánk, hogyan lehet professzionális módon megkerülni a kérdésekre a választ úgy, hogy egyébként a kérdéseket magát megemlítem, de azokra érdemi választ nem adok, akkor abban egy zseniális előadást tudtunk most meghallgatni.

Azt gondolom mindazonáltal és megint csak az előzetes megjegyzések körében, hogy egy miniszter meghallgatásának nem az a célja, hogy egy miniszter képes-e az ellenzéket szidalmazni, hanem az a tárgya, hogy az ellenzék kérdéseire a miniszter megadja a választ, hogy utána a bizottság eldönthesse, ez neki tetszik-e vagy sem. *(Szilágyi György: Így van!)* Én értem, hogy nehéz ezt a kettőt különválasztani. Miniszter úr nagyon sokáig volt, és egyébként most is az természetesen, pártpolitikus, sokszor töltött be, inkább azt mondom, olyan politikai szerepköröket, ahol ez volt a feladat. Ez teljesen rendben is van. Hogy frakcióvezetőként osztja az ellenzéket, teljesen rendben van, egyébként a frakciónak olyan tagjaként, akire ez a szerep hárul, az is rendben van. De azt gondolom, hogy miniszterként egy miniszteri meghallgatáson a válaszában a kétharmad része nem arról kellett volna hogy szóljon, hogy egyébként az ellenzék követett-e el hibákat az elmúlt időszakban vagy nem és önnek erről mi a megítélése. Hanem arról kellett volna, hogy szóljon, hogy válaszoljon nekünk.

Voltak olyan kérdések, amelyek elemében kaptam választ, de például az ön miniszteri szerepfelfogását illetően nem kaptunk normális választ. Nem kaptam a saját kérdéseimre, ami az idegenellenességet és ezt a kampányt illeti. Arra sem kaptam választ, hogy a propaganda és a tájékoztatás között milyen különbséget lát. Talán arra kaptam választ és erre majd ki is fogok térni, hogy a letelepedési kötvényekkel és azok helytállóságával kapcsolatban mi a véleménye és a politikai vitával kapcsolatban. Ez talán, amire érkezett érdemi válasz.

Nem érdekelnek különösebben a Jobbik ügyei, de mint miniszter, az ön mondatai igen és érdeklődéssel várnám azt is, hogy honnan a fenéből tudja a miniszter úr, hogy egy jobbikos képviselő egy nemzetbiztonsági átvilágításon alig megy át. *(Szilágyi György: Bocsi!)* Ezek az információk, úgy tudom *(Szilágyi György: Minősített adat!)*, nem nyíltak. Mondom még egyszer, engem messzemenőig nem érdekel a jobbikos képviselő érintettsége vagy nem érintettsége, de az nagyon is érdekel, hogy egy propagandaminiszter honnan a fenéből tudja ezt. *(Dr. Vas Imre: Az egész Ház tudja! - Apáti István: Hát honnan? Nem vicces egyébként, Imre!)* Egy.

Kettő: ami a kampányköltségeket illeti, tisztelt miniszter úr, tudja, sokféleképpen lehet ezt megtenni. Lehet azt mondani, hogy kiírok közbeszerzéseket, mondjuk, bizonyos propagandaelemek megvalósítására, aztán azt ugyanaz az öt ember nyeri el, Csetényi Csaba és többiek, akikről hallottunk. Meg lehet úgy is csinálni, hogy erre kicsit kevesebbet költök, és a köztévéből csinálók állami propagandatévét és azt több mint százmilliárd forinttal megtámogatom évente. Több mint 100 milliárddal évente! Miniszter úr, hol van ez ahhoz a 80 milliárdhoz képest? Szerintem ez a szám több! Még ehhez tegyük hozzá azt, amit önök effektíve és konkrétan propagandára költenek. Ez a köztévé ma úgy működik, hogy semmi más feladata nincs és semmi mást nem csinál, mint a kormányzati propagandát nyomja. Számtalanszor elmondtam, miniszter úr, és ez csak egy példa, de gondolom, megerősítenek képviselőtársaim ebben, hogy meglehetősen sok témában szoktam megnyilvánulni, egy csomó tévé meg is hív. Négy vagy öt éve nem voltam közmédiában. Milyen érdekes! Szeretném megkérdezni, miniszter úr, hogy ön szerint meg fognak hívni a Kossuth Rádióba vagy az M1-be a mai vitával kapcsolatban? Szerintem nem. Ha tud, akkor segítsen ebben, hogy meghívjanak, elmondom ott is a véleményemet! Szóval, a probléma az, hogy az egész rendszer működik úgy, hogy az önök propagandáját tolja, ezért már - hogy mondjam - a kiegészítő költségekre lehet egy picit kevesebbet szánni. Én ezt értem. De ez nem azt jelenti, hogy egyébként a kormánypropaganda kevesebbe kerül. Sokkal többbe kerül, csak strukturálisan másként valósul meg. Ennyi a különbség.

A közbeszerzésekről csak annyit, miniszter úr, hogy igen, sokféle hasonlat volt, Staudt képviselő úr hasonlatát nem kívánom átvenni, azt majd ő elmondja. Nekem egy másik jutott eszembe, az, amikor a Forma-1-et definiálták. Az az autóverseny, ahol mindig a Schumacher nyer. Az önök közbeszerzései is ilyenek. Az a forma, az a műfaj, ahol mindig a Pasa parki lakók nyernek. Értem én, van közbeszerzés, csak nagyon érdekes, hogy mindig ugyanazok nyerik meg. Hogy miért? Hát, biztos, ők a legjobbak.

A vitáról azt mondja a miniszter úr, hogy a papírforma érvényesült volna. Én szeretném mondani, hogy szerintem kifejezetten nem. Más pártokat és más felszólalásokat nem kívánok minősíteni, nem az én rezortom, de Teleki képviselőtársam sem és én sem kifejezetten nem azokkal a személyes kérdésekkel bombáztuk önt, ami mondjuk az azonnali kérdések órájában vagy éppen az interpellációk, vagy a napirend előtti során elhangzott. Meg nem említettem ilyesmit! Olyan kérdéseket tettem fel, miniszter úr, és szándékosan, mert azt gondolom, hogy ez a feladata a miniszteri meghallgatásnak elsősorban, amik az ország számára fontosak. A letelepedési kötvényekkel kapcsolatban is az érdekelt engem, hogy ez jó-e Magyarországnak vagy nem, és hogy mikor kívánják kivезeti, vagy mikor nem. Tehát énszerintem kifejezetten nem a papírforma érvényesült, hanem érdemi kérdések voltak.

Ilyen volt egyébként a részvétel a tévévitákban is. Annak kapcsán, amit a miniszter úr mondott, én megkövetem önt, mert akkor ezek szerint egy ilyen vita mégis volt, ahol kormánytag részt vett egy ellenzéki pártvezetővel való vitában. Ez jó, de ha tud még többet mondani, azt megköszönném, mert igaz, hogy erre nem emlékszem, de lehet, hogy még sok mindenre nem emlékszem és ön el tudja nekem mondani. De pontosan ön erősítette meg, hogy ennek mi az értelme. Hogy ennek van értelme. Ugyanis amit ott Molnár Gyula elmondott, azt most ön itt vitatja, használja és vitatja a parlamenti bizottsági ülésen és fideszes képviselők tömkelege hivatkozott az abban a vitában elmondott mondatára. Akkor ez valószínűleg mégis értelmes dolog, mert a közvéleményhez így eljutott Molnár Gyula véleménye, amit így vagy úgy értelmeztek. Ez az önnel való vitában derült ki és merült fel. Akkor mégis van értelme

ezeknek a vitáknak. Úgyhogy azt gondolom, hogy az ön érvei pontosan mellette szólnak ennek és jó lenne, ha a miniszter társait is meggyőzné arról, hogy ezeknek a vitáknak van értelme. Azt gondolom, hogy van, akit nem becsülök nagyon sokra, de például a mi területünkhöz tartozó minisztert, Trócsányi Lászlót igen, és úgy hiszem, hogy bármelyik képviselőnek nagyon is méltó vitapartnere lenne Trócsányi és nem hiszem, hogy félnie kéne attól, hogy bármelyikünkkel leüljön beszélgetni. És lennének olyan ügyek, amelyeket meg kellene vitatni a közvélemény előtt.

Mivel nem erről szól a mai ülés, ezért csak azt mondom, hogy igen, voltak olyan részei a szocialista kormányzásnak, amiket nem tudok magaménak tudni, nem szeretnék, mert nem voltak jók, de azt gondolom például a 2002 és 2006 közötti időszak egy kifejezetten olyan időszak volt, ahol olyan eredmények születtek, amelyek bőségesen összevethetők a mostanival. Bőségesen összevethetők. Szerencsésebb lett volna, ha a 2008 utáni időszak nem úgy történik, ahogy történt. Amiben közrejátszott egy gazdasági világválság is és közrejátszottak rossz kormányzati intézkedések is. De ez nem a nyolc évet minősíti. Ez azt a két évet minősíti. Az azt megelőzőről, azt gondolom, lehetne vitatkozni, ha például lennének kormánytagokkal vagy akár csak kormánypárti képviselőkkel viták, akkor ezeket érdemben le lehetne folytatni az egyes szakterületeken, ahogy ez egyébként divat volt Magyarországon 1990 óta 2010-ig. Remélem, hogy a miniszter úr ebben kezdeményező lesz majd.

Összességében, bár természetesen még rendkívül kíváncsi vagyok miniszter úr zárszavára, hiszen az ember nem szeret megelőlegezni dolgokat, azt tudom mondani, hogy az elmúlt időszak eseményeit figyelembe véve, főleg azt, ami az ön miniszteri tevékenységével kapcsolatos, nagyon meglepődnék, ha meg tudna győzni a zárszava végén, hogy támogassuk az ön beszámolóját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kész Zoltán képviselő úrnak adok szót.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszter úr, egy pozitívuma volt szerintem a mai vitának, mégpedig Teleki képviselőtársam felvetése. Láttam ott önnek is felcsillant a szeme. Csak sajnós azt kell feltételeznem, hogy azért csillant fel a szeme, mert lehet, hogy akkor még egy újabb projektet tud adni Csetényi Csabának a romakiadvánnyal kapcsolatban. Remélem, Teleki képviselőtársam nem erre akart ötletet adni a miniszter úrnak.

Miniszter úr, mint ahogy az elmúlt hónapokban sem, most sem válaszolta meg, hogy valójában mennyi az a kevesebb. Megint azt mondta: kevesebbet költünk. Mennyit?

Nagyon örülök, hogy itt vannak a sajtó képviselői, mert láthatják nem sokára a szavazásnál, hogy a Fidesznél sokszor a kevesebb is több, hiszen négy képviselő több lesz, mint az öt képviselő, aki most itt van a teremben a szavazásnál, és ez is jellemzi azt a fajta kevesebb, de több koncepciót, amit önök képviselnek. Természetesen írásban, mivel ma december 1-je van, újra felteszem ezt a tíz kérdést mind a tíz médiumra lebontva, hogy mennyi az az annyi és majd várom a válaszokat. És a többi kérdést is újra írásban fel fogom tenni, mert semmire nem kaptam választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Miniszter úr! Azt hiszem, ez a vita sok szempontból rossz irányba indult el, de ezt nem lehet csak az ellenzéknek felróni. Kezddetem ott is, hogy Apáti István képviselőtársamtól megvonták a szót és ezt mélységesen elítélem. Bár az

az igazság, hogy az igazi és kemény kérdéseket hallgatva vártam, hogy mikor fog bekövetkezni ez a lépés és nemcsak ennél a pontnál, a kérdéseknél, hanem a hozzászólásoknál sem tudta kifejtetni a véleményét. Ez valahol az egész bizottság demokráciafelfogását is, azt hiszem, meghatározza, és jól bemutatja. Bízom benne, hogy én azért végig tudom mondani a mondandómat.

Azt el lehet mondani, hogy a politika és a politikai kommunikáció sajnos az elmúlt időszakban mérhetetlen alacsony szintre aljasodott le. Itt már senkit nem érdekel, hogy például tiltott eszközökkel figyelnek meg ellenzéki képviselőket és nemcsak az adott közéleti szerepével vagy az olyan életvitelével kapcsolatosan, amiben felmerülhet, hogy miből is történik egy adott költés, hanem például amikor a gyermekét elviszi az iskolába. Vona Gábor esetében így történt.

Ezzel kapcsolatosan pont miniszter úrral történt meg több ízben, hogy a sajtó értesülése után az egyébként később fényképekkel is bizonyított tényeket letagadta. Ha ez a gyakorlat, tehát hogy csak akkor ismerjük be a tényeket, ha fényképek is vannak, vagy már tovább nem lehet tagadni, ha ez a gyakorlat, az nyilván az egész kormányzati kommunikációt ezek szerint meghatározza. Merem remélni egyébként, hogy nem, tehát más minisztériumoknál nem ez az elvárás, hogy mindent addig kell tagadni, ameddig például egy fénykép vagy egyéb felvétel nem kerül nyilvánosságra. De az sokat elmondott, hogy Orbán Viktor ezek után is, figyelembe nem véve a tényeket, tulajdonképpen azt mondta, hogy a hazugság rendben van, és aki nagyobb hazudik, annak erősödik a pozíciója a kormányon belül. Ez hangzott el. Furcsa felfogás. De világért sem szeretném gyengíteni egyébként a miniszter úr pozícióját. Annál is inkább nem, mert annak idején, ha jól tudom, a 2006-os kampány egyik vezetője volt, a népszavazási kampánya érvénytelen lett, ennek is talán a kampányfőnöke volt, ha jól tudom, illetve sikerült elérni, ami számomra is megdöbbentő dolog, hogy ezt politikusnak sikerül Magyarországon elérni, hogy jóval Gyurcsány Ferenc alá esett a népszerűsége. Tehát ha ez a tendencia, nyilvánvalóan nem vagyunk ellendrukkerek, hogy ez a folyamat tovább menjen. Az ország számára azonban mégiscsak az lenne jó, ha a politikai vitakultúra visszatérne egy olyan mederbe, ahol a szakmai dolgokról és a kérdések-válaszok esetében az igazsághoz való közelítésről szólhatnak a dolgok.

Egyébként az Alaptörvény-módosítás kapcsán is egy ilyen fájó vita alakult ki. Most már nem is az a fontos - és nyilvánvalóan ebben a kormányzati kommunikációban önök is részt vettek vagy zászlóshajóként jártak el -, nem az volt a fontos, hogy mi a tény, hogy az országot teljes mértékben védjük meg a gazdag terroristától és a szegénytől is, hanem eltávolodtunk a tényektől és egy elképesztő sárdobálás kezdődött meg. A tényeknek ilyen szempontból semmiféle jelentősége nem lett, ami egyébként fájó, mert november 8-án ez az Alaptörvény-módosítás fontos volt és valóban az ország elsődleges érdeke lett volna, úgy gondolom, a letelepedésikötvény-csomag kivezetésével együtt is. Egyébként jó lenne, ha a zárszóban még arról is tájékoztatást kapnánk, hogy mikorra várhatjuk pontosan ennek a kivezetését, mert erre nem válaszolt a miniszter úr. Elhangzott, hogy kivezetésre kerül, de kinek, ha nem önnek, nyilvánvalóan tudnia kellene, hogy megmarad ez a konstrukció vagy nem. Annál is inkább igaz ez, mert utána akkor végre az Alaptörvényt is el lehetne fogadni abban a formában, ahogyan egyébként a zárószavazásban az Országgyűlés elé került.

Ha már elhangzottak a nemzetbiztonsági kockázatok, ez megint egy olyan téma, ahol lehet dobálózni, de maradjunk a tényeknél. Amit ön mondott, az érdekes. Bárándy Gergely felhozta, hogy jobbikos képviselők esetében milyen indokok merültek fel. Ez nemcsak hogy minősített adat, hanem a megismerése és a nyilvánosságra hozása is bűncselekmény a Btk. alapján. Azt kell mondanom, egyedül

én voltam az, akinek sikerült elérnie a szakvéleménye nyilvánosságát, ezt el lehet olvasni, hogy mennyire nevetséges. Egyébként még Lendvai Ildikó óhaja szerint csak feltételes mód szerepel benne. Vas Imre képviselőtársam, maga nyilván ezt is tudja, mert mindent tud, de 2010-ben Lendvai Ildikó óhajára születtek ezek a döntések és egyébként még a regnáló MSZP-kormány alatt. Hiszen akkor még a Fidesz nem vette át a kormányrudat. Tehát ha ön kiáll ezen döntések mellett, amelyeknek a többiek esetében nem is tudom a tartalmát, nem is tudhatom, de egyébként ön sem, akkor az MSZP-kormány mellett is kiáll azon túl, amint azt elmondtam, hogy bűncselekmény, ha ennek a nyilvánosságra hozatala megtörténik. De nyilvánvalóan ez a múlt volt.

Viszont ha a jelennel foglalkozunk - és a múlttal is persze nagyon fontos foglalkozni -, akkor szerintem sokkal nagyobb gáz, hogy a feltételes módokon túl, amit sikerült megfogalmazni, vagy folyamatosan sikerül a Jobbik szempontjából megfogalmazni, itt az FBI által körözött bűnözők járhatnak be-ki az országba és üzleti kapcsolatba kerülhetnek a legmagasabb szintekkel. Először kiderül, hogy ez a Pharaon nem az a Pharaon, aztán utána kiderül, hogy lehet, mégis az a Pharaon. Mindenki mást mond, minden miniszter mást mond, néha a miniszterek saját magukkal is ellentmondásba keverednek. Utána elhangzik a miniszterelnöktől, hogy ez is az ellenzék hibája természetesen, nevezetesen, hogy a Jobbik egy amerikai titkosszolgálati játszmában vesz részt. Gratulálunk! Tegnap az oroszoknak, holnap az amerikaiaknak. Legalább hazudjanak egy irányba, azt kérem! Legalább legyen valami konzekvencia abban, amit mondanak a saját maguk érdekében.

Azt is el kell mondanom, ha már propagandaminisztérium - és Dömötör Csabának is elmondtuk többször a parlamentben -, ha már az új lendületet nézzük és a Györkös családot, az azzal való kapcsolatokat, hogy meg kellene vizsgálni, és erre is jó lenne, ha reagálnának, hogy tulajdonképpen akkor Györkös István fia valóban Áder János másodunokatestvére-e. (*Apáti István: Merthogy az!*) Mert akkor lehet a bizottságban cáfolni, hiszen a sajtóban olyan családfákat láttam, amelyeket eddig még nem cáfolt senki (*Apáti István: Dokument van!*), és amelyek alapján a másodunokatestvéri jogviszony fennáll. Mondom, ha cáfolja valaki és azt mondja, hogy az a családfa, ami a sajtóban megjelent, nem úgy van, akkor készségesen elismerjük, hogy tévedünk. Ameddig erre konkrét választ nem kapunk önöktől, ha már felhozták a dolgot... Mi nem hoztuk volna fel, azok után egyébként, hogy a szintén mindent tudó Németh Szilárd végigülte a Nemzetbiztonsági bizottság ülését és utána gyakorlatilag úgy vádolta meg a Jobbikot, hogy nem tudunk semmilyen kapcsolatról. Talán ő volt, de javítsanak ki, ő biztosan ott volt és Kósa Lajos frakcióvezető úr persze utólag letagadta, hogy nem is a Jobbikról beszélt. De parlamenti pártok érintettségéről beszélt, annak ellenére, hogy nem tudunk semmilyen kapcsolatról. Nyilván amilyen az adjon isten, olyan a fogadj isten, a miniszterelnök úrtól tanultuk, talán tőle nem szégyen tanulni. Ezek alapján, ha a sajtóban olyan hírek jelennek meg, amelyek a rokoni kapcsolatokat a köztársasági elnökkel mutatják ki, akkor nyilván ezeket a kérdéseket fel kell tenni. Természetesen, ha nem igaz, akkor lehet ezeket cáfolni. De azt kell mondanom, hogy ebbe az utcába megint csak önök mentek be.

A végén azt is el kell mondanom, bár ezer dolgot fel lehetne sorolni, hogy megint csak a pénz orientáló irányát aláhúzzuk. Hallhattuk azt is, hogy Soros György a nemzet ellensége és ebben is Németh Szilárd, Lázár János megnyilatkozott, hogy hogyan szervezik...

ELNÖK: Képviselő úr, maradjunk a Rogán Antal miniszter úr által vezetett tárcánál!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Oda fog! Most mondom is, hogy ez hogy kapcsolódik ide. Hiszen a sajtóban megjelentek azok a hírek, hogy egy olyan politikus üzletember is feltűnt az Aulich utcai iroda előtt, aki Soros Györgynek volt egy kiemelt pénzosztója Budapesten. Úgy tűnik, hogy abban az esetben Soros György sem ellenség, ha pénzről van szó. Tudják, ez a legfontosabb probléma, mert a problémákat felsoroltuk. Addig minden nagyon fontos, amíg pénzről nem szól a dolog. Fontos a haza megvédése, ameddig a letelepedési kötvényeket nem kell hozzá kötni. Fontos a Soros György elleni harc, amíg az egyik pénzosztójával feltételezhetően nem lehet üzletet kötni és lehetne sorolni. Ez a probléma. Szerintem ezen az úton vissza kellene fordulni. Ha ön meg szeretné védeni Orbán Viktort, mert ezt mondta többször, hogy inkább önt ériék a támadások, mint Orbán Viktort, akkor azt kell mondanom, hogy ha Orbán Viktor a saját személyét önhöz köti, és arra kényszerül, hogy ezek mögé a dolgok mögé beálljon, az nyilvánvalóan az ő népszerűségét is befolyásolni fogja. Erre lehet azt mondani, hogy az ellenzékért miért érdeklődik Orbán Viktor népszerűsége. A nagyobb baj, hogy az egész magyar politikai élet aljasodik le. Nem tudom, meddig lehet még ebben lejjebb menni, de ezen az úton vissza kellene fordulni. Lehet, hogy ötpárti egyeztetést össze kellene hívni erre is a propagandaminisztériumban, hogy hogy lehetne ezen az úton visszafordulni, az biztos, hogy jó lenne, fontos lenne és legfőképpen az ország szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Még mielőtt Kész Zoltán összefüggés-elméleteket gyártana, nem volt megbeszélve miniszter úrral ez a dolog, úgyhogy örülök, hogy ezt az egy dolgot el tetszett fogadni.

Viszont azt mondta, hogy érdemi kérdésekre kíván válaszolni, így nem értem, akkor miért nem válaszolt arra a kérdésemre, hogy az szja hogy alakulhat a CSOK esetében abban az esetben, ha valóban jóváírható, és ha az alsó réteg, tehát a szegény emberek újra kimaradnak belőle, akkor találnak-e valami kompenzációt. Ez volt a kérdésem. Ha ez nem érdemi kérdés, akkor nem kell rá válaszolni, de azt gondolom, mindenképpen érdemi kérdés, mert kimarad egy széles népréteg, pontosan azok maradnak ki, akiknek a legfontosabb lenne lakáshoz jutni. Ezért tehát én azt gondolom, hogy ezt az érdemi kérdések közé sorolni.

Nem akarom megismételni a kérdéseket, de számomra mégis fontos az is, hogy a médiaszabadságot hogy értékeli. Nem véletlenül kérdeztem meg azt, hogy újságírói függetlenség van-e Magyarországon, mert a kettőt külön szeretném választani és külön akartam választani. De ha erre sem ad választ, az sem jelent problémát, meg fogjuk kérdezni valamilyen más fórumon, de mindenképpen fontosnak tartottuk.

Egyetlen egy utolsó gondolat, amit feljegyeztem: tetszenek tudni az a hozzáállás a problémám, hogy minket, ellenzéki képviselőket ellenségnek tekintenek és a kommunikációjukban sajnos ez eléggé jól lejön. Pedig egy jól működő demokráciában nem ellenséget kéne látni egy politikai ellenfélben, hanem politikai ellenfelet kellene látniuk. Ezért nagyon furcsállom, hogy a kommunikációjuk nem épül másra, mint arra, hogy az ellenzék - teljesen mindegy, melyik ellenzékiről van szó - az ellensége a jelenlegi kormánynak. Szó sincs róla! A mi választóink más kérdéseket tesznek fel. Mi pedig azokat a kérdéseket feltesszük önöknek, mert érdeklődünk őket, és azt gondolom, hogy nem elvárható és nem is lehet szabályozni, hogy egy rétege a társadalomnak csak és kizárólag a Fideszre szavazzon majd 2018-ban vagy bármikor. Ebből adódóan ön miniszterként hasson oda, hogy azoknak is, akik nem

önökre szavaztak, próbáljanak megfelelni olyan szinten, hogy igen, azokat a kérdéseket, amelyeket ők fontosnak tartanak, megválaszolják. Ezért tartom furcsának, hogy azokat a kérdéseket, amelyeket feltettünk többen is, nem válaszolta meg, mert úgy gondolta, hogy nem érdemi kérdés. Ezek, higgye el, nem csupán a mi kérdéseink, hanem egy olyan társadalmi rétegnek a kérdései, kérdéscsoportja, amely lehet, hogy nem önökre szavazott, de nincs kizárva az sem, hogy esetleg önökre is szavazott. Nagyon kérem a miniszter urat, hogy azt a felhatalmazást, amit kapott, ne arra használja fel, hogy ellenségképet gyártson és készítsen a politikai ellenfeleiről, hanem pont ellenkezőleg, politikai ellenfelekként kezelje, mert a demokráciát csak így lehet erősíteni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nálam a jelentkezők a végére értek. *(Dr. Répássy Róbert jelentkezik.)* Répássy képviselő úr kért szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, a miniszter úrnak szeretnék csak tájékoztatást adni arról, hogy a bizottságunkban kialakult gyakorlat szerint a meghallgatott személyekhez, közjogi tisztségviselőkhöz intézett kérdésekre alapítva nem lehet vitát folytatni. Tehát az a bizottság döntése, egyébként én is alávetem ennek magam, bár elég sok mindennel vitába tudnánk szállni abból, amit az ellenzéki képviselők mondtak, de azt szeretnék, ha alapvetően a képviselők a miniszterhez, vagy a meghallgatott személyhez tudnának kérdéseket feltenni. Ezért, ha nem haragszanak és a miniszter úr nem haragszik, most nem megyek bele annak a sok sületlenségnek a cáfolatába, amiket elmondtak az ellenzéki képviselők. *(Dr. Bárándy Gergely: Mondjad nyugodtan! – Apáti István: Nyugodtan!)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Ha nincs további jelentkező, kérdzem a miniszter urat, hogy kíván-e válaszolni.

Rogán Antal reflexiói

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Ha megengedi, elnök úr, csak röviden!

ELNÖK: Igen. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Az a helyzet *(Apáti István: Menni kell kávézni!)*, hogy sajnos nekem is van még olyan programom, ahol ráadásul a Terrorháza Múzeum igazgatójának személyében egy hölgy vár rám és azt gondolom, nem illene megvárakoztatnom. *(Kész Zoltán: Helikopterrel könnyebb! – Apáti István: Neked sem könnyű!)*

Azt szeretném elmondani először is, hogy azzal érkeztem ide és így is kezdtem el a beszámolómat, hogy érdemi kérdésekről is tudunk beszélgetni. Őszintén sajnálom, hogy a kérdések nem ebbe az irányba mentek, ez nem rajtam múlt, ez önökön múlt ebben a formában. Jó lett volna, ha érdemben valóban tudunk beszélgetni arról, hogy tud-e egyetértési pont lenni például az otthonteremtés ügye, tud egyetértési pont lenni a béremelések kérdése, esetleg megtámogatják az azzal kapcsolatos kormányzati adócsomagot majd a parlamentben, mert erre kíváncsi leszek a jövő héten. Vagy ott is ugyanaz történik, mint a bevándorlás kérdésében, ahol elvileg többféle egyetértési pont kialakult, de aztán mégsem szavazták meg a parlament előtt fekvő intézkedéseket. Ez talán egy érdemibb vita lett volna ebből a szempontból, nem rajtam múlt, hogy nem így alakult.

A másik, amit szeretnék leszögezni, hogy azt gondolom, hogy Magyarországon teljes körű médiaszabadság, sajtószabadság van, hiszen nézzék meg, azt gondolom, hogy a kormánypárti politikusokat érő kritikák száma őszintén szólva a végtelen irányába tart. Ha megnézzük, Németországban bizonyos kérdésekről beszélni sem lehet, ahhoz képest nálunk mindenről lehet beszélni, legyen az bármi az ég egy adta világon. Németországban még arról sem lehetett egy ideig beszélni, hogy a bevándorlókkal problémák vannak. Mégis úgy látszik, hogy sajtószabadság van. Ehhez képest Magyarországon kifejezett sajtószabadság érvényesül.

Azt is szeretném leszögezni, hogy amikor a kormány a saját maga tájékoztató tevékenységét folytatja, akkor mi mindig arra törekszünk, hogy ez egyébként széles felületet érjen el. Csak szeretném jelezni, hogy sajtó hiperlokállal együtt, tehát 200 darab olyan kinyomtatott kiadványban hirdettünk az elmúlt időszakban, ami az ország területén elérhető. Kétszáz darab van. Online 97 darab site van, a tévécsatornák közül 43 darab van, a rádiócsatornák közül 90 darab van és közterületi felülethasználatnál hatféle különféle közterületet vettünk igénybe. Azt gondolom, ez meglehetősen széles körű volt és azt, hogy mi volt az eredménye, talán az a tény is jól mutatja, hogy - csak kettőt emelek ki - a megkérdezett állampolgárok közül 88 százalék találkozott az „Üzenjünk Brüsszelnek, hogy ők is megértsék!” című kampánnyal, vagy mondjuk 93 százalék a kormányzat illegális bevándorlással és kvóta-népszavazással kapcsolatos lakossági tájékoztató kampányával. Tehát ebből a szempontból én ezeket eredményesnek tartom, hiszen valóban sok embert elértek.

Az üzeneteiről vitatkozhatnánk, de azt hozzátenném önöknek, hogy azért nem válaszoltam külön arra, hogy ez most idegengyűlölet vagy nem idegengyűlölet, mert nézzük meg, melyik állításával nem értenek egyet. Ezeket a vitákat akkor is megvívtuk. Azzal nem, hogy aki Magyarországra jön, annak be kell tartania a törvényeinket? Vagy azzal nem, hogy tiszteletben kell tartani a kultúránkat? És még sorolhatnám. Azt gondolom, hogy mindegyik üzenet olyan volt, amellyel lehetett vitatkozni, csak olyan tényeket mondtak ki, amelyekkel egyébként a magyar emberek többsége ma is egyetért.

Azt meg csak a végére szeretném leszögezni, hogy Staudt képviselő úr azt jól gondolta, hogy én rá gondoltam és arra, amit nyilvánosságra hozott. Tehát semmi különösebben titkos információt nem kívántam felidézni. De azt szeretném elmondani, hogy az, ami önnél akkoriban megfogalmazódott kockázati elemként, amiről ön beszélt, az, azt kell mondanom, ma nagyobb kockázatot jelentene. *(Dr. Staudt Gábor: Nem volt benne semmi tényszerű!)* Ön így gondolja, csak ha ma megnézzük, akkor az a helyzet, hogy hat évvel később a szélsőséges szervezetek szerepe megváltozott Magyarországon. Egy rendőrgyilkosság után nem lehet azt mondani, hogy egyébként ezt a problémát *(Apáti István: Hat évig mit csinált a TEK? Miért nem vitt el mindenkit?)* bármilyen szempontból alábecsülnénk. És nem is akarjuk alábecsülni, én legalábbis azok közé tartozom, akik ennek a szerepét mindenképpen fontosnak tartják.

Végül Teleki képviselő úrnak csak annyit mondanék, mert ő érdemi kérdéssel élt, hogy azt gondolom, minden otthonteremtési támogatás úgy van megszabva, hogy többféle van, ami többféle embercsoportnak nyújt segítséget. Azoknak, akik nem tudnak egy adókedvezményt igénybe venni, például nagy segítséget jelent az a másik javaslat, amit megfogalmaztam, hogy viszont lehet önrész, teljes egészében lehet önrész a családi otthonteremtési kedvezmény és annak alapján nem kell külön önrészt bemutatni, hanem megkapják hozzá, mondjuk, a bank egyébként államilag támogatott hitelét. Ez például már mindenképpen segítség azoknak, akikről ön is beszélt. Én továbbra is elkötelezett vagyok a mellett, hogy leginkább ilyen javaslatokat tegyünk le a kormány asztalára és természetesen, ahogy

számíthattak erre az elmúlt egy évben, a következő egy évben is számíthatnak arra, hogy ha már ezeket a javaslatokat megtesszük, a kormány eldönti, akkor ezekről az embereket tájékoztatni is fogjuk. Fog ilyen kampány indulni még idén decemberben is. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket és elnök úr, akkor várom a bizottság döntését.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Határozathozatal következik. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki az, aki egyetért azzal az indítvánnyal, hogy elfogadja a bizottság a miniszter úr beszámolóját. Aki elfogadja, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Nyolc igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Öt ellenszavazat.

Nagyon szépen köszönöm, miniszter úr. Nagyon sajnálom, hogy...

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen és elnézést kérek, hogy nem tudok minden képviselőtől egyenként elköszönni, csak tényleg nem akarom megvárakoztatni Schmidt Máriát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Vizontlátásra! *(Rogán Antal, Tuzson Bence és Dömötör Csaba elhagyják a termet.)*

Az ülés berekesztése

A bizottsági ülést berekesztem. Hétfőn 11 órakor találkozunk a következő miniszteri meghallgatáson.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 05 perc)

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva